

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 117 (4617) П'ЯТНИЦЯ, 26 ЧЕРВНЯ 2009 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР

Хочуть збільшити розмір прожиткового мінімуму

Ранкове засідання 25 червня

На початку засідання представники депутатських фракцій виголосили низку заяв. Зокрема, Катерина Самойлик (КПУ) звернула увагу на те, що на Херсонському машинобудівному заводі уже рік працівники не отримують зарплату, а його власник тільки й робить, що завозить метал та викидає людей за прохідну. В. Бондик (ПР) закликав Верховну Раду негайно зреагувати на події у Голованівську, де «з людини роблять злочинця із пістолетом». Володимир Яворівський (БЮТ) спростував повідомлення деяких ЗМІ про те, що Верховна Рада ухвалила закон, яким у судочинстві запроваджується друга офіційна мова — російська, а О. Поліщук (Блок Литвина) закликав зупинити занепад проводового мовлення, котре є не лише важливим джерелом інформування суспільства, але й засобом оповіщення у разі надзвичайних ситуацій.

СТОР. 2

«Нафтогаз України» заявляє, що в українських ПСГ немає газу, який належить «Газпрому»

НАК «Нафтогаз України» запевнила, що з початку 2006 року в українських підземних сховищах газу (ПСГ) не зберігається жодних обсягів газу, який належить ВАТ «Газпром». Тому за останні чотири роки та до сьогодні українська компанія не може отримати жодних претензій з боку ВАТ «Газпром» щодо відбору його газу з ПСГ України.

Водночас українська компанія звертає увагу, що чинними контрактами між НАК «Нафтогаз України» та ВАТ «Газпром» не передбачено прямої залежності між закачуванням газу до ПСГ «Нафтогазу» та транзитом російського газу.

СТОР. 5

175 років юності

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Коли в Києві кажуть «університет» — усім одразу зрозуміло, який саме, хоч установ з такими назвами нині стало багато. Але цей Університет — один. Так було навіть тоді, коли його закривали, евакуювали або перейменовували. Цьоріч він готується відзначати своє 175-ліття. Ці славні роки вмістили дуже багато — наукові здобутки, всесвітньо відомі імена, цікава і драматична історія. Аж не віриться, що Університет, у якому сьогодні понад двадцять факультетів, інститутів та окремих кафедр, тисячі вчених і десятки тисяч студентів, починався скромно. Це трапилось у маленькому тоді місті Києві, до 37 тисяч мешканців якого приєдналися якихось півсотні студентів. Й історія пішла іншим шляхом.

Як це починалося — читайте репортаж з минулого на сторінках 6—7 сьогоднішнього номера.

Це — перший із серії матеріалів, які ми опублікуємо до ювілею Університету.

КОРОТКО

- Влада Керчі запевняє, що стан морської води і пляжів в місті — під контролем СЕС.
- На Одещині викрито організоване злочинне угруповання, яке розповсюджувало наркомісні препарати через аптечну мережу.
- На Кіровоградщині відкрито перший українсько-ізраїльський медико-діагностичний центр.

(За повідомленнями Укрінформу).

КУПУЙ УКРАЇНСЬКЕ!

Усе своє — від подільської «Деметри»

Сьогодні сиру не варить хіба що лінивий. Бо хто його не любить?! Проте якість цього продукту в торговельній мережі буває вельми різна. Й розібратися серед численних виробників споживачу зовсім непросто.

Сиру від дочірнього підприємства ТзОВ «ЗС-ЛТД» — фірми «Деметра», що працює в селі Кам'янка Кам'янець-Подільського району на Хмельниччині, можна довіряти без найменшої тіні сумніву. На цьому підприємстві, єдиному в районі, продукують сир... «без рук». Бо сировина — найвищої якості, а це — молоко екстра-класу від власної породистої череди: під час доїння фактично немає контакту з руками працівниць-доярок. Це, зауважимо, — головна умова, передбачена європейськими стандартами.

СТОР. 10

ПЕРЕДПЛАТИЛИ І ВИГРАЛИ

У саме яблучко!

Викладач університету Людмила Люблінська з Кам'янця-Подільського та культпрацівник Іван Трофанчук з села Грушка цього ж району — великі ентузіасти своєї справи. Пані Людмила — одна з ініціаторів відродження найстарішої громадської організації краю «Подільського товариства природоохоронців та природолюбів», нині її голова. Іван Трофанчук об'єднав молодь села в народному театральному колективі, що знаний далеко за межами області.

Пані Людмила та пан Іван — давні шанувальники газети «Голос України». Цього разу обом уперше пощастило: вони виграли по сто гривень, які надала Перша подільська фермерська кредитна спілка, та календарі з видами старовинного міста, видані коштом спілки.

Віра ШПИЛЬОВА.

ФОТОФАКТ

На столичному майдані Незалежності відбулася презентація II Міжнародного еко-культурного фестивалю «Трипільське коло-2009. Земля».

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

УРОЖАЙ-2009

На Запоріжжі вже жнивують

Правда, поки що вибірково і лише в Якимівському, Приазовському, Мелітопольському, Веселівському та Василівському районах. Косять озимий ячмінь на тих площах, де через сильну спеку стався запал зерна. За інформацією начальника головного управління агропромислового розвитку облдержадміністрації Володимира Журавльова, збирання ранніх зернових і зернобобових культур у регіоні розпочалося на тиждень раніше звичних природно-кліматичних строків. Усього належить упорати 824 тисячі гектарів, у тому числі 480 тисяч гектарів озимої пшениці, 68 тисяч гектарів озимого та 251 тисячу гектарів ярого ячменю.

Станом на 25 червня в області зібрано озимий ячмінь на 3 тисячах гектарів, намолочено близько 10 тисяч тонн зерна. Врожайність поки що становить 33 центнери, але, як переконалися торік хлібороби, не тільки в ній щастя. Головне — вигідно продати врожай і розрахуватися з кредиторами. Держава обіцяє підставити плече, закупивши у свій резерв та в Аграрний фонд, відповідно, 60 і 55 тисяч тонн продовольчої пшениці за ціною від 1251 до 1540 гривень. Це — хоч щось, хоча в такій області, як Запорізька, такі мізерні закупівлі погоди в економіці не роблять, **інформує наш власкор Микола МАНЬКО.**

Електронна версія газети «Голос України» в Інтернеті

Оголошено передплату на електронну версію газети «Голос України». З 1 липня 2009 року редакція газети «Голос України» закриває безкоштовний доступ до свого сайту. Газета буде доступна лише передплатникам на інтернет-сайті golos.com.ua.

Детальніше про умови передплати дізнаєтеся з інформації, розміщеної на цьому сайті (розділ «Передплата»).

У НОМЕР

Дійти згоди буде непросто

«Конституція — головний та найважливіший закон. У всіх країнах світу до нього вносять зміни. Не варто робити з цього трагедії», — сказав Перший заступник Голови Верховної Ради України Олександр Лавринович в ексклюзивному інтерв'ю інформаційній агенції «Інтермедіаконсалтинг», коментуючи необхідність внесення змін до Основного Закону.

За словами політика, «ключовий момент полягає в тому, що Конституція завжди є продуктом компромісу тих, хто реально має право і можливість ухвалювати державні рішення» за умови досягнення політичних домовленостей.

При цьому О. Лавринович констатував, що «на даний момент взаєморозуміння немає. І дійти згоди буде непросто», проте спрогнозував, що «повернення до конституційних питань відбудеться обов'язково».

Коментуючи висновки Венеціанської комісії щодо проекту змін до Основного Закону, запропонованого Віктором Ющенком, Перший заступник Голови Верховної Ради висловив думку, що «їх не треба ідеалізувати, проте варто читати, аби розуміти, як юристи інших країн сприймають ситуацію в Україні». Водночас, наголосив О. Лавринович, висновки Інституту держави і права або конституційної кафедри Національної юридичної Академії могли б мати не меншу вагу, а може навіть й більшу, оскільки національні правники «точно знайомі з українськими реаліями».

Прес-служба Першого заступника Голови Верховної Ради України.

Парламентська асамблея засідатиме у Польщі

25—26 червня делегація Верховної Ради України на чолі з заступником Голови Верховної Ради Миколою Томенком перебуватиме з візитом у Республіці Польща. Тут вона візьме участь у засіданні Парламентської асамблеї Верховної Ради України, Сейму і Сенату Республіки Польща та Сейму Литовської Республіки. **Про це «Голосу України» повідомила прес-служба українського парламенту.**

У рамках роботи асамблеї, яка пройде у місті Люблін, відбудеться засідання президії тристоронньої асамблеї за участю керівників парламентів України, Польщі і Литви. Її учасники заслухають доповіді керівників парламентів і працюватимуть у робочих групах. За підсумками засідання відбудеться прес-конференція.

Хочуть збільшити розмір прожиткового мінімуму

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 25 червня

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Перейшовши до розгляду питань порядку денного, народні депутати ухвалили постанову про календарний план проведення 5-ї сесії Верховної Ради шостого скликання та постанову про проведення парламентських слухань на тему: «Національна ідентичність в Україні в умовах глобалізаційних викликів: проблеми та шляхи збереження».

Значні дискусії викликав проект змін до Закону «Про Державний бюджет України на 2009 рік», який стосується розмірів прожиткового мінімуму та розміру мінімальної заробітної плати. За словами автора законопроекту Михайла Папієва (ПР), можливість подати цей документ з'явилася лише після оприлюднення 19 червня 2009 року на сайті Мінпраці та соціальної політики величини прожиткового мінімуму за травень для працюючих громадян, яка становила 867 грн., що на 198 грн. більше, ніж розмір, закладений до бюджету. Для непрацюючих громадян оприлюднений розмір прожиткового мінімуму, котрий за законом є розміром мінімальної пенсії, становив 647 грн., що на 149 грн. більше від розміру прожиткового мінімуму, закладеного до бюджету. Таким чином, пенсіонери щомісяця недоотримують 250—300 грн., а працівники бюджетної сфери по 800—1000 грн. Окрім того, на нинішній рік встановлено дискримінаційну норму для працівників бюджетної сфери, яка передбачає, що розмір посадового окладу працівника 1-го тарифного розряду Єдиної тарифної сітки «заморожений» на рівні 545 грн., що відповідає рівню жовтня 2008 року. Якщо врахувати інфляцію та зростання споживчих цін, то цілком очевидною є потреба встановлення економічно обгрунтованого розміру мінімальної заробітної плати та прожиткового мінімуму. Натомість заступник голови Бюджетного комітету Олег Ляшко зазначив, що оскільки для реалізації норм, передбачених законопроектом Папієва, потрібно додатково 37 млрд. грн., то комітет рекомендує створити робочу групу для вироблення комплексних змін до держбюджету на 2009 рік, котрі передбачали б не лише додаткові видатки, а й додаткові доходи. З аналогічною позицією виступив і представник Міністерства фінансів. Проте, незважаючи на ці аргументи та заперечення, 243 народні депутати проголосували за ухвалення даного законопроекту в першому читанні.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Ще один ухвалений у першому читанні законопроект про внесення змін до закону про державний бюджет України на 2009 рік, зокрема передбачає виділення коштів Міністерству оборони для забезпечення діяльності українських миротворців у складі місії ООН в Ліберії. Щоправда, під час обговорення цього питання В'ячеслав Кириленко («НУ—НС») зауважив, що замість ухвалити комплексні зміни до держбюджету набула поширення практика майже щоденного внесення змін до окремих бюджетних статей. За необхідність внесення комплексних змін до бюджету також висловився Микола Азаров (ПР), котрий вважає, що «бюджетний комітет повинен перебувати в опозиції до уряду і не дозволяти штампувати невиважені рішення».

Далі без обговорення парламент ухвалив постанову про відзначення 20-річчя створення Народного руху України за перебудову. Було ухвалено також постанову, запропоновану Комітетом Верховної Ради з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки, котра, зокрема, передбачає, внесення змін до держбюджету стосовно використання коштів стабілізаційного фонду на формування державного резерву енергетичного вугілля у складі матеріального резерву тощо.

Ухвалено закон про відчуження земельних ділянок приватної власності для суспільних потреб та з мотивів суспільної необхідності, яким визначаються принципи відчуження земельних ділянок, порядок визначення викупної ціни, порядок викупу земельних ділянок для суспільних потреб та примусового відчуження з мотивів суспільної необхідності.

На початку ранкового засідання головуючий привітав народного депутата Миколу Деркача із 60-річним ювілеєм.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

САМОВРЯДУВАННЯ

Втрати — мільйони гривень

Координаційна рада з питань місцевого самоврядування при голові Волинської обласної ради провела виїзне засідання на базі Володимир-Волинської міської та районної рад. На ньому обговорювалися питання виконання місцевих бюджетів, пошук резервів для наповнення місцевих скарбничок та вирішення соціальних питань.

В області складна ситуація з виконанням бюджету. Недовиконані бюджети міст Луцька, Володимира-Волинського, Луцького району, 32-х селищних і сільських рад. Основний бюджетоутворюючий платіж — податок з доходів фізичних осіб — виконано на 98,5 відсотка, місцеві бюджети області недоотримали 3,4 мільйона гривень. Відповідно до моніторингу до державного бюджету за січень—травень від Ягодинської та Волинської митниць надійшло 28,49 мільйона гривень митних платежів, що становить лише 54,5 відсотка до запланованого.

Загалом ситуацію з виконанням місцевих бюджетів за п'ять місяців голова обласної ради Анатолій Грицюк назвав критичною. На його думку, керівники органів місцевого самоврядування мають активізувати роботу з наповнення місцевих кошторисів, вести постійний моніторинг виконання бюджетів міськими, селищними і сільськими радами. А дохідну частину, вважає він, потрібно шукати у зменшенні видатків.

На думку ж міського голови Володимир-Волинського Петра Саганюка, місцеві скарбниці не спустошуватимуться, якщо державні фіскальні органи суворіше питатимуть зі злісних неплатників податків. Такими на території міста є цукровий завод і державне лісомисливське господарство. А також, якщо держава вчасно повертатиме ПДВ підприємствам. Від цього, зокрема, потерпає півторатисячне підприємство з виготовлення корпусних меблів «Гербор-Холдинг», яке є головним бюджетоформуючим підприємством міста.

За результатами виїзного засідання координаційна рада прийняла звернення до Кабінету Міністрів з проханням розібратися з дійсним фінансовим станом окремих підприємств, які останнім часом не сплачують основні податки до місцевих бюджетів, мають заборгованість із виплатою заробітної плати і незадовільні економічні показники діяльності.

Крім того, члени ради ознайомилися з роботою Володимир-Волинської загальноосвітньої школи-інтернату І-ІІ ступенів для дітей з вадами слуху, яка нещодавно справила новосілля. Ці відвідини були цікаві ще й тим, що гості побачили, як ефективно використані кошти обласного бюджету на спорудження цього соціально важливого об'єкта. Побували голови міських і районних рад також у новозбудованому дитячому садочку «Ромашка» села Зимне і навчально-виховному комплексі «ЗОШ І-ІІ ступенів — ліцей с. Зимне» (учасника номінації десяти найкращих сільських шкіл України), в нещодавно відремонтованому кінотеатрі ім. Шевченка та спортивно-оздоровчому комплексі «Олімп». А також здійснили екскурсію в Зимненський Святогорський Успенський жіночий монастир.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

На знімку: учасники виїзного засідання під час екскурсії в Зимненському Святогорському Успенському жіночому монастирі.

Фото автора.

Заява

депутатської фракції «Блок Литвина» у Верховній Раді України з приводу ситуації, що складається з поширенням програм державного радіо через мережу проводового мовлення

Депутатська фракція «Блок Литвина» у Верховній Раді України глибоко стурбована ситуацією, що складається у системі проводового мовлення на території України.

Сьогодні це найбільш масове і доступне джерело поширення програм державного радіо перебуває у критичному стані. Внаслідок недостатнього фінансування зупинено функціонування значної частини ефірних передавачів. Постійно скорочується мережа проводового мовлення, яка в багатьох регіонах України, насамперед на селі, є основним засобом поширення інформації. Кількість абонентів проводового радіо в останні роки зменшилася з 16 до 3,3 мільйона.

Це означає, що єдиний у нашому ефірі радіомовник, який системно та послідовно захищає національні інтереси, сприяє консолідації українського суспільства, утвердженню почуття патріотизму, поваги до української історії, культури та мови, фактично виштовхується на периферію інформаційного простору.

Складається враження, що в знищенні мережі проводового мовлення зацікавлений сам її оператор — ВАТ «Укртелеком», який, керуючись насамперед власними комерційними інтересами, спонукає громадян відмовлятися від стаціонарних радіоточок.

Особливе занепокоєння викликає те, що наступ на державне радіо відбувається паралельно з бурхливим і практично неконтрольованим розвитком мереж ефірного комерційного мовлення, далекого від наших національних інтересів.

Ми вимагаємо зупинити подальше руйнування проводового радіо, внаслідок чого Україна може остаточно втратити цей важливий державотворчий інструмент. Не можна допустити, щоб комерційні інтереси стояли вище державних інтересів та інтересів наших громадян, особливо людей старшого віку, для багатьох з яких проводове мовлення є чи не єдиним джерелом інформації. У тому числі й про роботу Верховної Ради України, оскільки проводове радіо поки що залишається основним засобом трансляції пленарних засідань парламенту.

Слід також зазначити, що проводова мережа державного радіо є ще і засобом оповіщення громадян при надзвичайних ситуаціях. Тож руйнування цієї мережі пов'язане з реальними загрозами національній безпеці держави.

Виходячи з нагальної необхідності формування відповідальної політики у сфері державного радіомовлення, фракція «Блок Литвина» вважає за необхідне невідкладно розробити та затвердити на урядовому рівні комплексну програму модернізації мереж проводового мовлення.

Така програма має, зокрема, передбачати заходи щодо:

створення окремої державної структури із забезпечення функціонування проводового радіо з метою недопущення остаточного руйнування мережі в ході майбутньої приватизації ВАТ «Укртелеком»;

вирішення питання відновлення та розширення радіомереж, у т. ч. шляхом сумісної підвіски дротів радіофікації на опорах електричних мереж;

безумовного дотримання будівельних норм і правил стосовно радіофікації будинків, які зводяться;

забезпечення виробництва проводових радіоприймачів.

На наше переконання, подальше затягування з розв'язанням проблем функціонування мережі проводового радіо є неприпустимим, оскільки це створює реальні загрози інформаційній та національній безпеці України.

Голова фракції «Блок Литвина» у Верховній Раді України І. ШАРОВ.

«Зорецвіт» відкриває юні таланти

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Селище склоробів Мар'янівка Баранівського району Житомирщини на деякий час перетворилося на дитячу пісенну столицю — тут проходив Всеукраїнський фестиваль «Зорецвіт», засновником якого є народний депутат України Павло Жебрівський.

У мальовничому місці, біля озера, виросло велике наметове містечко, в якому жили учасники творчого змагання та численні гості фестивалю. «Зал» для глядачів — просто неба. А з великої сцени з ранку до вечора линули мелодії. Спершу пройшов заключний етап обласного етапу фестивалю, на якому визначили дев'ятеро кращих з-поміж майже 80 співаків із Житомирщини.

Та найскладніше було членам журі наступного дня: на сцену, змінюючи один одного, вийшли 87 юних претендентів на перемогу з 14 областей України. Найкращих було визначати непросто — в цьому одностайні кандидат мистецтвознавства доцент Житомирського інституту культури і мистецтв Петро Даценко, народний артист України, композитор Остап Гавриш, заслужений артист України Павло Мрежук та інші члени журі.

Перше місце вони присудили Альоні Храбан з Новограда-Волинського. Друге місце — в Тетяни Щербініної з Донеччини (цю область, до речі, представляло найбільше виконавців української пісні — дванадцять). Третє місце посіла 12-річна Марія Майсюк з Івано-Франківщини. Переможці отримали по 5, 4 і 3 тисячі гривень. Кільком виконавцям вручено заохочувальні премії — по тисячі гривень. А от майстерність і оригінальність виконання пісні «Ой на горі вершечку», які продемонструвала Дана Цюрупа з Буковини, принесли юній співачці 10 тисяч гривень — гран-прі. Всі учасники Всеукраїнського фестивалю отримали в подарунок DVD-програвачі.

Закриваючи фестиваль, Павло Жебрівський відзначив, що для України надзвичайно важливо розвивати та підтримувати дитячі пісенні таланти, адже через українську пісню ми виховуємо нове покоління —покоління могутньої держави. Організатори пісенного дійства вже сьогодні думають про концертні турне для переможців. Під час святкового феєрверку Павло Жебрівський дав старт другому фестивальному року та оголосив конкурс на кращий гімн «Зорецвіту».

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

На знімку: Павло Жебрівський оголошує фестиваль відкритим.

Фото автора.

У НОМЕР

Збільшити видатки на проведення позачергових місцевих виборів

Центральна виборча комісія просить Міністерство фінансів. Відповідне рішення вона ухвалила на своєму засіданні 24 червня. В ньому ЦВК звертається до Міністерства фінансів з клопотанням внести пропозицію Комітету Верховної Ради з питань бюджету щодо перерозподілу бюджетних коштів шляхом зменшення видатків за бюджетною програмою 6731040 «Проведення виборів Президента України» на суму 3,1 млн. грн. та збільшення видатків за бюджетною програмою 6741020 «Субвенція з державного бюджету місцевим бюджетам на проведення виборів депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів» на таку саму суму. Про це «Голосу України» повідомили у відділі взаємодії із ЗМІ секретаріату комісії.

Крім того, на засіданні розглядалося питання звернення Центрвиборчкому до Мінфіну стосовно фінансування витрат, пов'язаних з підготовкою та проведенням позачергових виборів депутатів Тернопільської обласної ради 15 березня 2009 року.

Постановою ЦВК від 16 січня 2009 року №6 було, зокрема, затверджено обсяг фінансування на проведення позачергових виборів депутатів Тернопільської обласної ради в сумі 10 615,4 тис. гривень. У відповідні строки з державного бюджету Тернопільської області для підготовки та проведення позачергових виборів депутатів обласної ради було перераховано субвенцію в сумі 6 369,2 тис. гривень. Тернопільська обласна територіальна виборча комісія порушила перед ЦВК клопотання стосовно необхідності здійснення остаточних розрахунків за надані послуги та виконані роботи під час підготовки та проведення позачергових виборів депутатів Тернопільської обласної ради. Потреба в грошових коштах для здійснення зазначених розрахунків становить 1 756,8 тис. гривень.

Водночас з нагоди Дня Конституції України та за сумлінну працю, вагомий особистий внесок у забезпечення реалізації конституційних виборчих прав громадян України, сприяння Центральній виборчій комісії у здійсненні нею своїх повноважень почесними грамотами та подяками Центральної виборчої комісії було відзначено низку осіб, які тісно співпрацюють з Центральною виборчою комісією, та окремих працівників секретаріату комісії.

Помре школа — загине село

САМОВРЯДУВАННЯ

Робоча поїздка голови Миколаївської обласної ради Тетяни Демченко в Казанківський район не передбачала відвідин місцевих шкіл і прийом виборців з особистих питань. Але такий прийом на настійне прохання мешканців сіл Олександрівка, Великоолександрівка, Краснознам'янка відбувся.

Хвилювало їх одне-єдине питання — керівництво Казанківського району, посилаючись на скрутне фінансове становище, розробило план з так званої оптимізації мережі шкільних закладів. По суті, йдеться про закриття сільських шкіл. Громада Олександрівської сільської ради проти переведення учнів 5—9 класів для навчання у Володимирівській школі. Зрозуміти територіальну громаду можна. У Великоолександрівку їздять на навчання діти із сіл Зоря, Новоблакитне, Привілля, а це 22 кілометри до Володимирівки. Ще п'ять років тому в селі Зоря школа працювала. Сьогодні красива, газифікована, з водопроводом, із сучасним комп'ютерним обладнанням школа закрита.

Тетяна Демченко гостро відреагувала на можливе скорочення шкіл на території Казанківського району.

— По-перше, — заявила голова обласної ради, —відповідно до Закону України «Про загальну середню освіту», реорганізація і ліквідація навчальних закладів у сільських місцевостях, створених на основі комунальної власності, допускається лише за згодою з територіальними громадами.

— По-друге, — жорстко сказала Тетяна Демченко, — позиція обласної ради однозначна — школи не повинні закриватися. Сільська школа — це останній оплот завтрашнього дня села. І тому, незважаючи на фінансову кризу, обласна рада відстоюватиме нормальну роботу закладів освіти, культури, охорони здоров'я в кожному районі області.

Наступного дня після завершення робочої поїздки Тетяни Демченко в Казанківський район туди виїхала комісія обласної ради для вивчення заяв громадян району.

У Великоолександрівці члени комісії побували в місцевій триповерховій школі. Учні, викладачі, батьки учнів, з якими розмовляли члени комісії обласної ради, були одностайні, — не губіть школу. А голова Великоолександрівської сільської ради Олена Лейбович заявила, що аргументи прихильників закриття школи про те, що кількість учнів зменшується, не витримують жодної критики. Відповідно до прогнозів на найближчі п'ять років кількість учнів у школі не буде зменшуватися.

Виконувач обов'язків голови Казанківської районної держадміністрації Микола Сорочинський навів додаткові, на його погляд, аргументи на користь закриття школи. На 2009 рік галузь освіти має дефіцит майже 2 мільйони гривень тільки для виплати зарплати вчителям. 300 тисяч гривень бракує для забезпечення шкіл енергоносіями, ще 300 тисяч потрібно на харчування учнів 1—4 класів. За його словами, у районі діє програма розвитку галузі «Освіта». Відповідно до цієї програми і проводиться так звана оптимізація мережі шкільних установ і реорганізація загальноосвітніх шкіл. Для членів комісії цифри, наведені Миколою Сорочинським, стали одкровенням і вони поставили цілком резонне запитання: «А чому обласна рада довідалася про них тільки сьогодні, а не в момент формування обласного бюджету?».

Неприємна розмова в керівників району відбулася і з місцевими жителями села Краснознам'янка. Вона йшла на підвищених тонах і виконувачу обов'язків глави РДА довелося несолодко. Свого часу він без приставки «в. о» вже керував районом. У серпні 2003 року йому була оголошена догана Президентом України. Глава держави звинувачував його в тому, що в районі не забезпечується «належний рівень роботи установ освіти і культури, відповідність соціальної інфраструктури сучасним запитам населення».

— Ви хоч трошки мені довіряєте? — в розпачі запитав керівник району в жителів Олександрівки.

У відповідь селяни дружно закричали: «Ні! Не довіряємо».

Можна не сумніватися, що школи в Казанківському районі закриватися не будуть. Депутати обласної ради вивчають і найближчим часом вирішать питання про виділення з обласного бюджету необхідних коштів для порятунку шкіл.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Миколаївська область.

ЄС має намір надати Україні 4,3 млн. євро на вдосконалення конкурентного законодавства й держзакупівель *(«Українські новини»)*

Профільний комітет Ради Федерації Федеральних Зборів РФ у справах СНД підтримав призначення екс–глави Міністерства охорони здоров'я і соціального розвитку Михайла ЗУРАБОВА послом Росії в Україні *(УНІАН)*

СПОРТ

Американська сенсація

Футбол. Кубок Конфедерацій. ПАР. Півфінал. 24 червня. **Іспанія — США. Голи:** Алтидор, 27, Демпсі, 74.

Іспанія: Касільяс, Рамос, Пуйоль, Піку, Капдевіла, Алонсо, Рієра (Мата, 78), Сеск (Касорла, 68), Гаві, Вілья, Торрес. **Тренер** — Вісенте Дель Боске.

США: Говард, Спектор, Боканегра, Онієву, Демерит, Кларк, М. Бредлі, Демпсі (Борнштейн, 88), Донован, Девіс (Фейлгабер, 69), Алтидор (Кейсі, 84). **Тренер** — Боб Бредлі.

Вилучено Майкла Бредлі, 86.

Підопічні Боба Бредлі перервали велику безпрограшну серію Іспанії (35 матчів), котра тривала з листопада 2006 року. Піренейцям залишався лише крок до встановлення своєрідного світового рекорду — 36 поєдинків без поразок. Не судилося.

Молодці американці, заслуговують найвищої похвали. Поступаючись у класі іспанцям, вони предметно показали, як треба успішно грати проти сильнішого суперника. Такої думки і наставник збірної США. Містер Бредлі після гри порівняв цей успіх з іншим історичним виграшем «зірковосмугастих» — над родоначальниками футболу англійцями на чемпіонаті світу 1950 року.

— Вважаю, що нам удалося додати до списку видатних подій ще один успіх, — заявив тренер. — Мої підопічні просто усвідомили, що вони здатні перемагати провідні збірні світу.

Намацавши слабке місце в центрі іспанської оборони, американці заходилися закидати м'яч саме туди. Але чемпіони Європи тих тривожних сигналів не почули, бо більше атакували вони. І на 27-й хвилині виявили кричуще легкодумство, дозволивши Алтидору відтерти від м'яча Капдевілу і потужно пробити з лінії карного майданчика. Касільяс — один із кращих воротарів світу — передчасно присів на коліно і лише трохи скоригував політ м'яча, що приземлився в сітці його воріт.

Спрямувавши на суперника всю міць свого атакуючого арсеналу і змарнувавши десятки залпів протягом перших двадцяти хвилин другого тайму, непереможна іспанська збірна вирішила трохи відсапатися. І відразу зазнала другого потужного удару від янкі. Помилки припустився Серхіо Рамос, котрий зупинив м'яч на лінії воротарського — саме під удар Демпсі...

«Металіст» готується вдома

Харківський «Металіст» проводить збір у Винниках, що на Львівщині. Тут бронзовий призер чемпіонату планує провести контрольні поєдинки. 27 червня — з «Шахтарем» (Червоноград), 30 червня — з «Волинню» (Луцьк), 3 липня — з «Нивою» (Тернопіль), 6 липня —зі «Львовом».

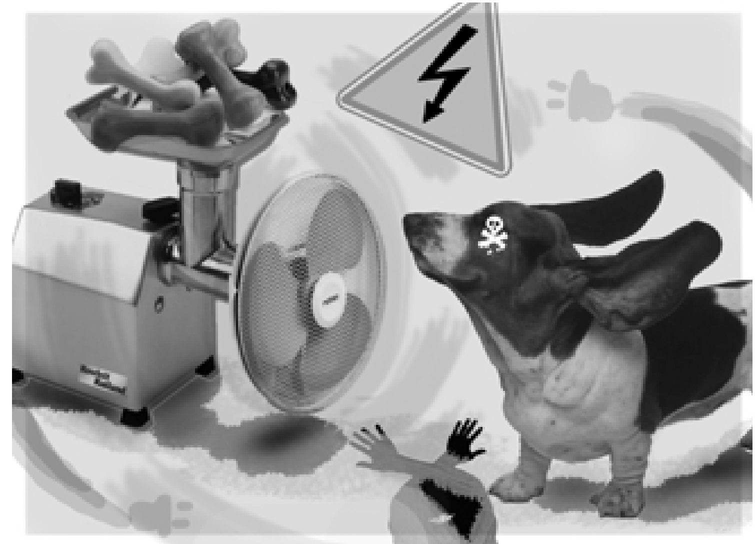
На львівському зборі працюють: **воротарі** — Горяїнов, Бажан, Денчук; оборонці — Обрадович, Папа, Майдана, Селін, Ганцарчик, Березовчук, Кіктєв, Бордіян; **півоборонці** — Едмар, Слюсар, Рикун, Шелаєв, Олійник, Лозовий, Будник, Яхно, Трішович, Барилко, Поступаленко; **нападники** — Девич, Зезе, Коваль.

Потім команда повернеться до Харкова і готуватиметься до нового чемпіонату на клубній базі. І на той період команда Мирона Маркевича запланувала два спаринги. Є попередня домовленість із охтирським «Нафтовиком» та «Полтавою».

Підготував **Віктор БРАНИЦЬКИЙ.**

Причина п'ятої частини всіх пожеж — неякісна побутова техніка

Учора ДП «Укрметртестстандарт» презентувало результати дослідження якості та безпеки електропобутової техніки, представленої на полицях столичних магазинів. Висновок експертів: «Небезпечний» товар можна придбати не тільки на ринкових ятках, а навіть у магазинах із розрекламованими назвами. Відсоток неякісної техніки в останніх становить 5,8.

Колаж Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Експерти «Укрметртестстандарту» запевняють: визначити якість товару за зовнішнім виглядом, на жаль, неможливо. Хоча і є кілька правил, котрі допоможуть споживачеві убезпечити себе. По-перше, покупець має право вимагати сертифікату якості на товар. В останньому обов'язково мають бути зазначені: орган, який видав цей документ, його юридична адреса та телефон. І звернувшись за вказаним номером кожен охочий може дізнатися, чи справді згаданий прилад проходив сертифікацію. Ще одна порада — не ганятися за дешевизною. Адже, як засвідчило тестування, переважна більшість неякісної техніки знаходиться саме у секторі дешевих товарів. До речі, 95 % небезпечних приладів було виготовлено у Китаї під майже невідомими марками.

Приміром, кип'ятильники можуть уразити користувача електричним струмом, до того ж тут відсутній захист від перегріву. Отож, якщо залишити кип'ятильник увімкненим, може трапитися пожежа. Так само не можна залишати увімкненими на тривалий час фен, праску чи вентилятор. Та найбільшу загрозу становлять, як виявилося, кабелі.

— 21 відсоток усіх пожеж, що трапляються, спричиняють неякісні технічні прилади. З них 67 % стаються саме через незадовільну якість кабелів. І це при тому, що вони є у кожному домі, у кожній квартирі, — розповів Ростислав Кравченко з Науково-дослідного інституту пожежної безпеки МНС України.

Так, 38 відсотків протестованих зразків вітчизняного та закордонного виробництва не витримали випробувань. Одні плавилися, інші взагалі спалахували, як сірники. Щоб убезпечити українців від подібних «багать», ДП «Укрметртестстандарт» запровадило спеціальне маркування кабеля. Потрібна інформація повинна міститися на ярлику або безпосередньо на виробі. Ростислав Кравченко переконує: відповідальний виробник обов'язково маркуватиме свою продукцію. Проте звичайний покупець навряд чи зрозуміє мову маркування. Адже усю інформацію про безпечність товару закодовано у 9-значній комбінації. У цьому, запевняє пан Кравченко, покупцю мають допомогти продавці, які повинні розшифрувати усі технічні характеристики кабеля.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Тепер нітрати — ще й у молодій картоплі, кабачках та ягодах!

Ще на початку сезону споживання ранніх овочів фахівці кіровоградської санепідемстанції виявили підвищений уміст нітратів у городині, що реалізовувалася в торговельній мережі міста. Зокрема, в редисці. «Нині, — стверджує головний лікар Кіровоградської міської СЕС Іван Касьяненко, — ці небезпечні речовини знаходять у молодій картоплі, кабачках, ягодах». За його словами, споживачам краще почекати, поки овочі та ягоди достигнуть природним шляхом, і вже тоді їх купувати.

З початку року фахівці СЕС перевірили стан дотримання санітарно-епідеміологічних норм та правил на 1148 об'єктах торгівлі. На 858 із них виявлено порушення. Тимчасово припинялася експлуатація 111 об'єктів, понад триста працівників тимчасово відсторонювалися від роботи. Серед об'єктів торгівлі, що реалізують продукти харчування, найбільше нарікань у лікарів-епідеміологів на супермаркети.

Але торговці результатами перевірок інспекторів СЕС не надто переймаються, адже нещодавно Кабінет Міністрів своєю постановою тимчасово обмежив планові перевірки контролюючими службами суб'єктів господарювання до 2010 року. Проте, за словами Івана Касьяненка, це не означає, що об'єкти припинять перевіряти. Адже до цієї постанови видано 32 нормативні акти, які передбачають проведення перевірок на об'єктах з високим рівнем небезпеки. Крім того, санепідемстанції не заборонено продовжувати лабораторні дослідження, в тому числі й продуктів харчування. Мають право працівники СЕС і проводити перевірки за зверненнями та скаргами.

Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоградська область.

Бріджит Бардо та Міхаель Шумахер стали на захист наших безпритульних тварин

Українські захисники тварин заручилися підтримкою відомої акторки Бріджит Бардо та гонщика Міхаеля Шумахера у боротьбі проти знищення бездомних котів та собак у нашій країні. Вони поставили свої підписи під зверненням до президента УЄФА Мішеля Платіні з проханням вплинути на керівництво України як країни, що прийматиме Євро-2012, аби зупинити масові вбивства чотирилапих.

За словами пані Тарнавської, Бріджит Бардо вже більше 10 років допомагає нашим безпритульним пухнастикам не лише грошима, а й авторитетом. До зірок долучилися й підписалися під зверненням і представники багатьох європейських хокейних та футбольних клубів, 142 організації з захисту тварин країн Європи, Японії, Бразилії, США та вже більше 10 тисяч громадян Євросоюзу, — розповіла президент міжнародної громадської організації захисту тварин SOS Тамара Тарнавська. Розпочався збір підписів і в Україні.

Звернення планують передати Мішелеві Платіні перед його черговою поїздкою до Києва, адже він — чи не остання надія зоозахисників. Річ у тім, що багаторічна боротьба та численні апеляції до влади мало що змінили. А до слів людини, яка перевіряє готовність України проводити футбольний чемпіонат, наші можновладці змушені будуть прислухатися. «Ми не прагнемо забрати в країни право проведення ЄВРО-2012, однак зупинити дикунства можна, лише залучившись підтримкою світової громадськості», — вважає Тамара Тарнавська.

У інтерв'ю швейцарській газеті «Le Matin» Міхаель Шумахер висловив сподівання, що й інші зірки спорту наслідуватимуть його приклад. Очевидно, й українські спортсмени та відомі люди не мають залишатися байдужими.

Анна БОЙКО.

ФОТОФАКТ

Акція протесту проти підвищення акцизів на алкоголь відбулася перед будинком Кабміну. З 1 липня набуває чинності Закон «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань акцизного збору», що передбачає збільшення ставок акцизного збору на етиловий спирт на 58 відсотків, до 34 гривень за літр.

Фото **Володимира ТАРАСОВА (Укрінформ).**

У Заліщиках буде пам'ятник... помідору

Така ідея виникла у депутатів Заліщицької міської ради. Адже вирощування томатів — один з головних джерел прибутку мешканців сіл цього району. Особливо тепер, коли багато з них безробітні.

Прибуток дає передусім рання продукція, якою нині буквально завалені ринки Тернополя. Ціна — від 7 до 10 гривень за кілограм. Кудись далі везти свою продукцію селянам накладно: бензин нині дорогий. Організовано ніхто продукцію не забирає, немає у Тернополі й сільськогосподарської гуртовні. А жаль, бо у південних районах області вирощують не лише ранні помідори, а й огірки, капусту, перець...

То чи варто завозити їх в Україну з Іспанії та Туреччини, коли своєї продукції доволі й якість її незрівнянно краща? Це питання риторичне, а ось щодо пам'ятника — цілком реальне. Вже створено ініціативну групу, розглядаються варіанти проектів пам'ятника. Обійдеться його спорудження приблизно у 25 тисяч гривень. Для цього планують залучити кошти місцевих підприємців. Заліщики мають чимало історичних та культурних надбань, а тепер до них додасться ще й «родзинка» у вигляді пам'ятника помідору. Він поповнить перелік оригінальних «монументів»: галушки, бичка (рибки), поросяти, які з'явилися останнім часом в Україні.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Суди видали 25 тисяч санкцій на прослуховування

Учора Українська Гельсінська спілка представила звіт про дотримання прав людини у нашій країні за 2008 рік. Правозахисники констатують значне збільшення видачі судами санкцій на прослуховування громадян. Як **передає УНІАН,** про це повідомив співголова Харківської правозахисної групи Євген Захаров. «У 2008 році ті процеси, які розвивалися з 2005 року, поступово загострилися, зокрема, збільшилося, майже в півтора разу, стеження держави за громадянами: минулого року відповідні санкції, видані судами, досягли 25 тисяч, це свідчить про те, що держава прослуховує громадян», — сказав він. За його словами, в Нідерландах, Франції, США аналогічних дій «трохи більше тисячі». Водночас Євген Захаров зазначив, що в системі МВС є певні відчутні зрушення щодо поліпшення поводження із громадянами.

ПАРЄ вважає, що боротьба з тероризмом не повинна обмежувати права людини

На сесії Парламентської асамблеї Ради Європи (ПАРЄ), котра сьогодні завершиться в Страсбурзі, пройшли дебати про захист прав людини на континенті. Цю тему парламентарії ПАРЄ порушують кожні два роки.

Окресливши ситуацію у сфері захисту прав людини в чотирнадцяти державах-членах, асамблея відзначила, що більшість із них виконують свої зобов'язання по правозахисних конвенціях з прав людини. Винятком є Росія, котра відмовляється від ратифікації Протоколів №6 і №14 до Конвенції про права людини, **повідомляє прес-служба Ради Європи.** 14-й протокол регламентує реформу Суду з прав людини, а 6-й — скасування страти.

Водночас Президент ПАРЄ Луїс Марія де Пуч вказав і на інші проблеми, пов'язані з правами людини в Європі: «Асамблея не раз заявляла, що між викорінюванням тероризму і дотриманням прав людини немає жодних суперечностей. Навпаки, саме в такі складні часи дотриманню прав людини слід приділяти подвійну увагу».

ФОТОФАКТ

У Києві на території Національної академії образотворчого мистецтва та архітектури відкрили пам'ятник Марії Приймаченко.

Фото Вадима ГРИГА (Укрінформ).

Севастополь знайшов кошти розплатитися з енергетиками — світло й воду в місті поки що не від'єднують

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

«Севміськводоканал» за тиждень знайшов вісімсот тисяч гривень на погашення боргу перед енергетиками, але вирішити питання кардинально може тільки банківський кредит, заявив начальник Головного управління ЖКГ Володимир Хибученко. За словами голови СМДА Сергія Куніцина, кредитна рада «Укрексімбанку» дала добро на відкриття кредитної лінії. Однак очікується, що місто одержить не тридцять мільйонів гривень, як розраховували раніше, а дванадцять. Цієї суми вистачить розрахуватися за борги перед «Севастопольенерго» і погасити невелику частину боргу за природний газ.

«Голос України» уже писав про те, що через борги Севастополь ризикує залишитися без світла, води й газу, оскільки енергетики приступили до відключень «Севміськводоканалу» і «Севтеплоенерго». Тепер ризик залишитися поза цивілізацією минув, однак, за словами Сергія Куніцина, «те, що протягом найближчих днів заплатимо ці дванадцять мільйонів гривень, — сумнівів уже немає. А от що далі — я, чесно кажучи, не уявляю».

Господарсько-фінансова проблема, на думку голови СКМА, має політичну складову: «Севастопольці повинні знати — своїм завзятим небажанням переглядати тарифи, іграми в популізм до цієї ситуації місто довели депутати міськради. Адміністрація не має права підвищувати тарифи, а міськрада пропозиції адміністрації навіть не розглядає. А варіанти, насправді, ті самі: або змінювати тарифну політику, або знаходити засоби на дотації комунальним підприємствам, наприклад, реалізувати земельні ділянки. Але міськрада нам не дає проводити аукціони».

Депутати силами міськради аукціон провести теж не зможуть: юристи забракували підготовлену документацію. Сергій Куніцин продовжив, що спільними зусиллями адміністрації й депутатського корпусу, відкинувши політику, особисті відносини, популізм, треба знайти вихід. Інакше підсумок буде таким: адміністрація зніме з себе всю відповідальність за забезпечення міста електроенергією, водою, а восени — й газом.

Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

«Нафтогаз України» заявляє...

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

НАК «Нафтогаз України» зазначає, що весь обсяг російського транзитного газу, що надходить на територію України, у повному обсязі транспортується до споживачів країн Європи.

Днями заступник голови правління ВАТ «Газпром» Олександр Медведєв, відповідаючи на прес-конференції на запитання журналіста, чому «Газпром» не зберігає свій газ в підземних сховищах України, сказав: «Ми зіткнулися з тим, що досить істотний об'єм газу — близько 8 млрд. кубометрів, безслідно зник з ПСГ України. Ми цілу зиму безуспішно намагалися хоч один кубометр газу підняти за нашими заявками». (Після прес-конференції в прес-службі «Газпрому» роз'яснили, що Медведєв мав на увазі зиму 2004—2005 років, **повідомляє УНІАН).**

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ ЧИТАЙТЕ НА 10-Й СТОР.

ФОТОФАКТ

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Заступник генерального секретаря ГУАМ Георгій Назаров, начальник ГУ розвитку інфраструктури Міністерства з питань надзвичайних ситуацій Азербайджанської республіки Таріель Паша Огли, директор Департаменту управління з надзвичайних ситуацій при Міністерстві внутрішніх справ Грузії Зураб Чикваїдзе, заступник міністра з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи України Валерій Третьяков, представник Посольства Молдови в Україні Євген Боц (*зліва направо*) під час чергового засідання Робочої групи з надзвичайних ситуацій ГУАМ, на якому, зокрема, було обговорено пріоритети співпраці держав—членів ГУАМ у сфері попередження і ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій.

В аеропорту Чернівців шукали свинячий грип

Пасажирів літака, який летів з Італії за маршрутом «Форлі—Чернівці» 23 червня, затримали в аеропорту Чернівців, оскільки виникла підозра, що в однієї з пасажирок — ознаки свинячого грипу. В аеропорт прибули бригада «швидкої допомоги» та фахівці-епідеміологи. Медпрацівники встановили, що ще одна пасажирка скаржиться на погане самопочуття. Усі пасажири заповнили опитувальні листи, отримали рекомендації і лише після цього пройшли прикордонно-митний контроль та покинули аеропорт. Тим часом двох пасажирок було госпіталізовано для проведення лабораторного вірусологічного дослідження.

Сергій СУЛИМА.

«Радіоактивний комбінат» очистять на гроші Євросоюзу

На території агропромислового комбінату «Ужгородський» інвентаризаційна комісія виявила 193 радіонуклідні джерела іонізуючого випромінювання загальною вагою 10 тонн 512 кілограмів. Це прилади, апарати та устаткування, які укомплектовані радіонуклідними деталями. Після численних звернень керівництва району та відділу з питань надзвичайних ситуацій РДА в обласне управління екології, МНС України, Європейські природоохоронні структури у район приїхали представники екологічної організації з Німеччини. Вони добилися виділення коштів Євросоюзу на вивезення й утилізацію цих відходів. Загалом ліквідація шкідливих джерел обійдеться у понад 250 тисяч гривень. Половину цього непотребу вже вивезли на підприємство «Родон», що на Львівщині. Решту утилізують найближчим часом.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Закарпатська область.

СВІТ КОРОТКО

ЄС—УКРАЇНА

Вільна торгівля переноситься на наступний рік?

В Єврокомісії думають, що переговори про створення зони вільної торгівлі Україна—ЄС не будуть завершені до кінця нинішнього й триватимуть весь наступний рік. Таку думку висловив під час форуму Європа—Україна заступник голови підрозділу ЄК Філіпп Куіссон. Складність, за його словами, полягає в тому, що необхідна ратифікація всіх документів всіма сторонами переговорів. До того ж, за словами Куіссона, українській стороні складно дотримуватися ритму переговорів. Висловив він стурбованість і стосовно перебігу українського законодавчого процесу.

ФІЛІППІНИ

Обрушився тропічний шторм

Сильний тропічний шторм призвів до загибелі щонайменше восьми філіппінців. Ще 11 осіб пропали безвісти. Серед загиблих — четверо рибалок, що перебували в човні в той момент, коли торнадо, що утворився внаслідок шторму, підняв судно й жбурнув його назад. Від спричинених штормом повеней, зсувів і торнадо постраждали райони на захід від столиці. Шторм, сила вітру якого досягала 90 км/год., зруйнував десятки будинків. Це вже шостий шторм, що обрушився на Філіппіни цього року.

КИРГИЗІЯ

Парламент схвалив переформатування бази «Манас»

Парламент Киргизії 25 червня ратифікував угоду зі США про створення "Центру транзитних перевезень" на основі американської авіабази «Манас». Раніше Кабмін підписав угоду з урядом США про створення транзитного центру для надання підтримки операціям міжнародних сил в Афганістані, а також угоду про співробітництво у зв'язку зі спільною діяльністю в боротьбі з тероризмом. Транзитному центру буде передана інфраструктура авіабази сил антитерористичної коаліції «Манас», що має бути виведена з Киргизії до 18 серпня.

АВСТРІЯ — ЧЕХІЯ

Жертвами злив і повеней стали вісім осіб

В Австрії і Чехії після злив і сильних повеней рятувальники борються зі стихією. У Північній Моравії загинуло вісім осіб. Експерти припускають, що кількість загиблих може збільшитися. В Австрії стихія обрушилася на північно-східні і центральні райони — кілька населених пунктів виявилися відрізаними від транспортних магістралей. За даними місцевої влади, п'ять головних річок Австрії вийшли з берегів, у тому числі і основна водна артерія країни — Дунай. Рух кількома автомобільними і залізничними магістралями припинено. Крім того, як стало відомо, під загрозою повені опинився всесвітньо відомий музей «Альбертина» у Відні. Там зберігаються картини Мікеланджело, Рембрандта, Дюрера. Керівництво музею вже оголосило про евакуацію своїх запасників.

В аеропорт прибули бригада «швидкої допомоги» та фахівці-епідеміологи

Особливе враження на сучасників справив виступ переведеного із Харкова професора історії Володимира Циха. Він сказав: «Університет дасть новий вигляд цьому місту!»

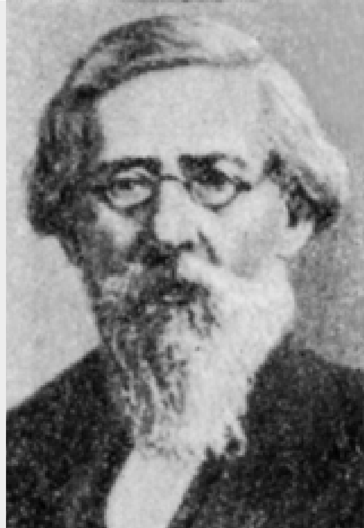
175 років юності

Століття перед тим

Ідея «Київської Сорбонни» — давня. Києво-Братська (Могилянська) колегія ще в XVII ст. звалась «Університетом, або Академією». Та на початок XVIII століття вона була церковно-гуманітарною. Точні науки й медицина тут опинилися на узбіччі. Тому гетьман Мазепа мріяв про світський університет в Батурині.

Особливо гостро нестача університету в Україні постала від 1755 року, коли з'явився університет у Москві, й навіть випускники Могилянки їхали доучуватись туди.

Гетьман Розумовський у 1760 році ініціював проект класичного університету в Батурині. Падіння в 1764 році гетьманської влади перекреслило цю ідею. Того ж року козацька старшина просила Катерину II створити університети в Києві та Чернігові. Цариця не погодилася.

Перший ректор університету Михайло Максимович.

1767 року київська шляхта нагадала Катерині II: ми платимо великі кошти, навчаючи своїх дітей за кордоном. Дайте нам університет у Києві, Переяславі чи Сумах. Все марно. Бо цю ідею розглядали як претензію «малоросійських автономістів» на відновлення «давніх прав і свобод».

Нового царя Олександра I українські дворяни просили відкрити університети в Ромнах, Лубнах, Чернігові, Новгороді-Сіверському тощо. Проекти розглянула «Комісія училищ». Ідея університету в Києві стала реальною. Та проти виступив впливовий член «Комісії училищ» князь Адам Чарторийський — запропонував «віддати» університет Харкову. Князь мріяв про відновлення Польщі в кордонах 1772 року (до Дніпра), хотів з допомогою освіти зберегти «польський характер» Правобережної України. І боявся, що польська молодь у Київському університеті буде русифікована.

Чарторийського підтримав управитель справами «Комісії...» Василь Каразин, який мріяв про університет у Харкові. Його відкрито в 1805 році, а мрії Києва знову «зависли».

А Чарторийський на Волині, в Кременці, заснував польську гімназію, що 1819 року стала польським Волинським ліцеєм.

Після польського повстання 1830—1831 рр. Петербург втратив довіру до поляків. Новий цар Микола I закрив ліцей у Кременці, його перевели до Києва. Ідея університету тут знову ожила. Та й репресії проти польської шляхти загострили дефіцит чиновницьких кадрів. Потрібні були «свої» освічені чиновники. Міністр освіти граф С. Уваров 30 жовтня 1833 року запропонував цареві заснувати в Києві Університет святого Володимира. Микола I погодився й 8 листопада 1833 року підписав відповідний указ.

Освячення

Відкривали університет в день святого Володимира, 15 липня 1834 р. (за старим стилем). В Успенському соборі Києво-Печерської лаври Митрополит Київський і Галицький Євгеній (Болховітін) відправив урочисту літургію та здійснив молебень за університет. Тут зібралося вище київське духовенство і чиновництво, шляхта з довколишніх губерній (понад триста найбільш знатних шляхетських родин, які спеціально прибули до Києва).

Ректор університету М. Максимович вручив дипломи про надання звання Почесних членів університету Митрополиту Євгенію, генерал-фельдмаршалу князю фон дер Остен-Сакену і генерал-губернатору графу Левашову.

Особливе враження справив виступ переведеного із Харкова професора історії Володимира Циха. Він сказав: «Університет дасть новий вигляд цьому місту!» Справді, згодом, коли з'явився «червоний» корпус університету, а навколо — ботанічний сад й імператорський парк, тут виросло ціле нове місто, аж до річки Либеді.

А 16 липня 1834 р. університетське керівництво дало урочистий обід для знатного дворянства (на 300 персон). Дворянство у відповідь, 18 липня, влаштувало на честь університету бал, куди запрошено до тисячі осіб.

Драконівські іспити

Перші правила прийому до університету були затверджені в 1833 році. Страшно подумати, якби ті правила діяли тепер! Вступний іспит був комбінованим, у формі співбесіди з усіх дисциплін, що входили до гімназійного курсу, незалежно від факультету, який ви обрали. Крім закону Божого та державної російської мови треба показати знання латини («перекладати і тлумачити прозаїків Саллустія, Лівія і Цицерона та поетів Вергілія і Горація, і вільно викласти свої думки латиною без граматичних помилок»). Після латині черга наставала на мову німецьку («розуміти і розбирати найкращих письменників на цій мові і викладати свої думки цією мовою без граматичних помилок»), французьку (обсяг знань той самий). Потім — співбесіда з математики «до рівнянь другого ступеня включно, геометрії і тригонометрії», з історії всесвітньої та російської, географії, статистики та фізики.

Кардинальні зміни у системі вступу до університету настали в 1917 році — почали приймати жінок. Підставою для вступу залишався атестат про середню освіту — з гімназії, реального училища, вчительського інституту, жіночих гімназій або жіночих інститутів (у дівчат вимагали підтвердження, що загальні курси математики, фізики, хімії тощо викладалися в їхніх гімназіях у такому ж обсязі, як і в чоловічих). Якщо атестат про середню освіту задовольняв комісію, то молоду людину допускали до іспиту з латини та однієї із нових європейських мов. Іспит з німецької чи французької йшов у два етапи — співбесіда, потім переклад історичного твору з іноземної на російську. Так одночасно перевірялися знання абітурієнта з російської граматики й всесвітньої історії.

Місцеві акценти

Перший набір складався із 62 студентів (із них на історико-філологічному відділенні — 13 душ, фізико-математичному —14, на юридичному — 35). Майже половині із них судилося стали учителями, половині — чиновниками. Навпіл поділялися студенти і за конфесійною ознакою, а за соціальним походженням це були майже виключно дворяни. За віком — молодь, навіть діти, одному зі студентів було 14 років. Згодом заборонялося складати вступні іспити тим, хто не мав 16 років, щоправда, клопотання про винятки з правила були і надалі, а серед найстарших абітурієнтів траплялися 30-літні.

Навчальний процес розпочався з 28 серпня 1834 р. на філософському факультеті, що складався із двох відділень — історико-філологічного та фізико-математичного, відповідно, п'ять та вісім кафедр. Більшість їх посідали викладачі-поляки колишнього Волинського ліцею.

З кожним роком набір збільшувався, згодом додався ще медичний факультет і на початок 1860-го кількість студентів перевищила тисячу, більшість були поляки, які навчалися переважно на фізико-математичному та медичному факультетах.

Уряд вважав: університет мусить «зблизити жителів південно-західних губерній з російськими звичаями». Тому й набирали багато студентів-поляків. Після чергового польського заворушення політика уряду змінилася — і студентів-росіян стало більше, а серед викладачів воліли бачити німців, але не поляків. Викладачі протягом перших 30 років — це переважно росіяни та ті, хто ними вважався, — 23 поляки і 25 німців проти 76 росіян. Утім, проблема цих «росіян» полягала «в старомодном слоге и в невероятном акценте большинства профессоров».

Щоб знівелювати всі «акценти», в університеті посилено проповідували, що всі слов'яни — з «єдиного кореня». Але коли 1847 року люди, пов'язані з університетом, утворили Кирило-Мефодіївське товариство, де також сповідували ідею слов'янської рівності, — товариство розгромили, бо «рівність» не влаштовувала імперських ідеологів. Зрештою, вони визнали, що асимілювати («зблизити») поляків з російськими звичаями не вдалося, й поступово перевели багатьох викладачів та студентів польського походження в інші університети.

На цьому тлі в університеті поступово намагався утвердитися національний український рух, званий у ті часи «українофільством», до якого неприязно ставилися і поляки, і росіяни, причому від росіян ця неприязнь була гострішою.

Червоний корпус

Спершу університет розмістили на Печерську в орендованих приватних будівлях. Це двоповерховий дім капітана Корта (вище від Бессарабки, на Круглоуніверситетській). Також орендовано частину дому підполковника Самойловича, будинки вдови купця Бухтеєва, дружини купця Іванського, священика Ботвинського, генерал-майора Ахта й чиновника Семенюти.

Згодом Академія мистецтв у Петербурзі оголосила конкурс — і в січні 1835 р. проекти Брюллова, Мельникова, Тона і Беретті були готові. 15 квітня 1835 р. академікові архітектури Вікентію Беретті доручили складати кошторис на будівництво головного корпусу університету. Беретті прибув до Києва зі своїм учнем Спарро. За два роки вони знайшли місце для будівництва. Тоді це була окраїна Києва, оточена пустирями.

31 липня 1837 р. освятили

А це Хрещатик середини XIX століття, вулиця майже сільська! Одначе університет вже існує…

Навчальний процес розпочався з 28 серпня 1834 р. на філософському факультеті

будмайданчик, в основу університетського корпусу (лівий передній куток) заклали платинову медаль, мідну меморіальну дошку, камінь з фундаменту Десятинної церкви.

Основні роботи тривали з липня 1837 до липня 1842 року. Залишилося пофарбувати університет. Беретті пропонував — жовтою і білою фарбою. Та з Петербурга надійшов наказ від міністра освіти (який посилався на волю імператора) — пофарбувати так, як Зимовий палац — «під дикий камінь». Такої фарби у Києві не виробляли, її купили в Європі. Коли замовлені інгредієнти змішали, вийшов зовсім не «дикий камінь». Університет став темно-червоним (буряковим) і довго шокував сучасників. Згодом до нього звикли.

Що кому можна

Як і всі класичні університети Європи, Київський університет святого Володимира мав серйозні автономні права, окреслені в університетських статутах 1833, 1842, 1863 та 1884 років. Ці статути регулювали не лише навчально-наукове, а й приватне життя викладачів та студентів.

Згідно з першими двома статутами, в університеті працювало чотири категорії викладачів — професори, ад'юнкти, лектори та вчителі. До обов'язків університетського професора входило: читання лекцій і проведення практичних занять, науково-дослідницька робота, моніторинг останніх досягнень світової науки, щорічне звітування перед ученою радою, участь у засіданнях університетської ради. Ад'юнкт — це як сучасні аспіранти та асистенти. Кожен ад'юнкт був закріплений за професором, під керівництвом якого він готував дисертаційну роботу, допомагав професорові в дослідницькій праці, асистував під час лекцій. Лекторами в університеті звалися викладачі іноземних мов, а вчителями — викладачі танців, живопису, музики та верхової їзди. З 1860 років з'явилася посада приват-доцентів. Вони, як і професори, читали лекції й вели практичні заняття, але не обиралися ректорами, деканами та завідувачами кафедр.

Професори Київського університету у XIX столітті не належали до бідних. Так, у 1830-1840 роках професор університету заробляв 15 карбованців сріблом за одну лекцію, а його місячна платня в середньому становила 150—180 карбованців. Це при тому, що деякі чиновники заробляли тоді п'ять карбованців сріблом за місяць. Професори мали власні будинки на Печерську, дачні ділянки під Києвом, регулярно відвідували закордонні наукові центри. Закладали за свої кошти лабораторії. В XIX столітті існувала категорія студентів — професорських стипендіатів, які вчилися за кошти, виділені професорами зі своїх заробітків.

Педнавантаження на університетського професора складалося з 1—2 лекції та 2—3 практичних занять на тиждень. Спеціальний чиновник університетської поліції стежив, щоб професори не спізнювалися на лекції більше, ніж на 10 хвилин. Університетська поліція дбала про мораль не лише студентів!

Сьогодні ми ідеалізовано уявляємо образ професора XIX століття, хоча тоді поряд із геніальними вченими в університеті працювали й цілком посередні викладачі. Одні невдахи-професори, щоб розтягнути читання власних куцих конспектів, повторювали кожне записане слово в двох-трьох різних варіантах. Інші професори (здебільшого німці), які погано володіли російською мовою, читали лекції, не відриваючи очей від зошитів. Так професор агрономії Мерц умів читати по-російськи написаний латинською транскрипцією текст, але не розумів жодного слова! Професор історії російської літератури Олександр Савін славився як великий красномовець і людина з манерами вельможі 18 століття, він ходив у циліндрі і звертався до кучера «Ви, сер!». Вся сила його лекцій була не в науковому змісті, а у вишуканій манері викладу. Якщо студент на іспиті не міг точно відтворити цієї пишномовності, професор Савін сердився: «Не так! О, дєбрі!» й хапав студента за лацкани мундиру. Коли ненароком відривав гудзика, це було спасінням для студента — професор плаксивим голосом просив вибачення і ставив четвірку. Деякі слабодухі студенти навмисне, йдучи на екзамени, слабенько пришивали гудзики.

Такий вигляд, якщо дивитися з Печерська, мав червоний корпус університету після свого народження. Немов сфінкс посеред пустелі — ще нема ні бульвару Шевченка, ні того Києва, який ми знаємо тепер.

Студенти поділялись на своєкоштних (тих, що самі сплачували за навчання) та казеннокоштних (ці вчилися коштом держбюджету). Казеннокоштні всі чотири роки були цілком залежні від університетської адміністрації, мусили під час навчання, і шість років після його закінчення, працювати на державній роботі, дрібними чиновниками або гімназійними викладачами.

Казеннокоштні цілодобово, а своєкоштні майже цілодобово перебували під наглядом університетської поліції.

В середньому студент слухав понад 20 лекцій на тиждень, а інколи їх кількість перевищувала 36, разом з практичними заняттями.

Суворі правила поведінки компенсувалися халатністю службовців університетської поліції, яка дозволяла студентам проявляти молодецу незакомплексованість. Така «несумлінність» університетської поліції особливо розквітла за часів київського генерал-губернатора Бібікова. Щоб відтягнути студентів від політики, Бібіков спрямовував їхню енергію в інше русло. Він казав: «Ви, панове студенти, танцюйте, грайте в карти, пийте горілку, залицяйтеся до чужих жінок і ходіть до повій, але політикою не займайтеся, а то я вас швиденько з університета повиганяю!».

Отак жили...

Навчальне навантаження було досить значне — лекції читали протягом усього тижня, окрім неділі, від 8-ї ранку до 7-ї вечора, так само й по суботах, але спеціальні предмети — від 8-ї до 3-ї, а з 1845 р. — взагалі лише до 3-ї. В середньому студент слухав понад 20 лекцій на тиждень, а інколи їх кількість перевищувала 36, разом з практичними заняттями. Частину лекцій займали «репетиції» — аналіз студентських творів, відвідини ботанічного саду, анатомічного театру.

Контроль за успішністю — іспити, річні або піврічні (для казеннокоштних). Інтенсивність екзаменування засвідчує графік 1835 р. — іспити тривали з понеділка по суботу, в деякі дні по два іспити. Після іспитів усі отримані бали підсумовували, ділили на кількість предметів і виводили середній бал. Перевідним вважався бал, вищий за 2. Іспит дозволяли перескласти до нового навчального року або лишитися на другий рік чи один із семестрів.

Ще засновник закладу — цар Микола I, казав, що наука наукою, а йому потрібні покірні та вірні люди.

Контроль за поведінкою студентів здійснювала спеціальна інспекція. Здебільшого це доручали колишнім військовим. До обов'язків інспекції входили щоденний обхід міста, поділеного на ділянки, огляд помешкання студента і контроль за його пересуванням.

У звітах інспектора з'являлись записи: «стягненню піддавалися за перебування в контрактовій залі без форми й неночування у власній квартирі — карцеру на одну добу», «за пронесення з собою в карцер люльки — тривалому арешту». Арешт — утримання в окремій кімнаті, покараний не відвідував лекцій, але мав право одержувати їжу та книжки; карцер — перебування під вартою, на хлібі і воді, без світла і книжок. Очевидно, дисциплінарні порушення каралися значно суворіше, аніж неповага до навчання.

До тяжких провин належали непослух начальству, псування майна, порушення громадського спокою піснями та криками, поява на вулицях у нетверезому стані, образа жінок словом і ділом та... носіння яскравих краваток.

Приватного життя, як такого, майже не мали — о десятій вечора заборонялося бути поза домівкою без дозволу інспектора, без нього ж — відвідувати театри та публічні зібрання, а в трактири дозволялося ходити лише у формі. Не можна відвідувати непристойні зібрання, грати в азартні ігри, робити борги та заставляти майно, курити на вулицях, ходити натовпом, вимагалося завжди мати при собі студентський квиток.

Професори мали власні будинки на Печерську, дачні ділянки під Києвом, регулярно відвідували закордонні наукові центри. Закладали за свої кошти лабораторії.

Щоправда, студент завжди знаходив лазівку для розваг. Поліція ж намагалася його зайвий раз не зачіпати. А начальство поблажливіше ставилося до безпутств студентства у «непристойних» закладах, аніж до незастебнутої на всі гудзики шинелі, бо недотримання порядку зовнішнього могло перерости у непорядок в умі. «... на бешкети й пустощі, котрі не мали аморального характеру, дивилися крізь пальці й дещо втішалися ними. Студенти гуляли, влаштовували гомеричні бенкети, від яких тріщали й руйнувалися скромні будинки тодішніх тихих обивателів Києва», — згадував сучасник.

До «непорядку у голові», вважалося, призводило носіння вусів та борід, окулярів (якщо не було довідки лікаря).

Якось Микола I, відвідавши університет, побачив одного косоокого студента, погляд та зовнішній вигляд якого дуже не сподобались цареві. Після цього в університеті почали викладати гімнастичні мистецтва, дозволяли студентам частіше бувати в пристойному товаристві. На початку 1840-х студенти вчилися танцювати, фехтувати та їздити верхи. Пропуск танців прирівнювали до пропуску лекцій!

Їли-пили...

Якщо до 1860 років більшість студентів Києва були дворяни, нормально забезпечені, то згодом понад 70% студентів університету — це вже діти різночинців, їм доводилося думати і про науку, й про харчі, бо стипендію отримували 5-8% студентів. На початку 1870-х канцелярію ректора завалили проханнями про звільнення від оплати за навчання. Ректор М. Бунге 1872 року з'ясував, що середньостатистичний студент університету витрачав на своє утримання 375 рублів щороку, або 31 руб. 20 коп. на місяць. Основні витрати річного студентського бюджету такі:

1. Квартира з прислугою — 80 руб.
2. Харчування — 72 руб.
3. Чай, цукор, ласощі — 48 руб.
4. Одяг — 66 руб.
5. Плата за навчання — 40 руб.
6. Книги й дрібниці — 45 руб.
7. Освітлення і прання білизни — 24 руб.

Студентські заробітки (репетиторство, переписування статей тощо) не давали більш як 10 рублів на місяць. Щоб допомогти, Бунге звільнив майже 30% найталановитіших бідних студентів від плати за навчання. А оплату для заможних підняли до 70, а згодом — до 100 рублів на рік. Також Бунге просив заможних киян посилити благодійність. Активізувалися «Попечительство про недостатніх студентів університету св. Володимира» і «Товариство допомоги недостатнім студентам», які шукали студентам роботу, надавали дешеві позики, організовували безкоштовні їдальні.

На початку XX століття в Києві, щоб вижити, треба було 50 рублів щомісяця, а найбідніші студенти витрачали на себе в місяць щонайбільше 31 рубль. Харчування в найдешевшій їдальні в 1903 р. коштувало 27 руб. 50 коп. на місяць. А ще ж — плата за навчання, одяг, книжки. Студенти заощаджували — за одноразового харчування у 1903 р. на їжу витрачали лише 12 рублів щомісяця. Погане харчування призвело до того, що в 1903 р. 46,7% студентів мали хвороби органів травлення.

Ощадливі студенти готували їжу самі. Бо на обід у дешевій їдальні йшло 40 копійок на день, або 12 рублів на місяць. А за ці самі 40 копійок на базарі можна було купити курку (або двох курчат, або 3 кг гречки, або 4 кг пшона, або 1 кг сала, або 8 оселедців, або 2,5 кг пшеничного хліба, або 8 кг житнього хліба, або 3 літри молока).

Що пили? Влітку — квас, мінералку, лимонад, чай, кленовий сироп тощо. Пляшка «Нарзану» на початку XX століття коштувала 25 копійок. Пиво часто було дешевше: 20 пляшок «Баварського» або «Медоварного» — 1 руб. 80 коп., 20 пляшок «Столового» — 2 руб., «Пельзенського» — 2 руб. 40 коп., «Пель-Ель» — 3 руб. 20 коп., «Англійський ель» — 3 руб., «Англійський портер» — 3 руб. 20 коп.

Бідніші заміняли пиво чимось міцнішим і дешевшим (але не вином, яке коштувало 50-85 копійок за пляшку). Вигідна алкогольна альтернатива — спирт, відро якого в Києві на початку XX століття коштувало 77 копійок. Алкоголь на початку XX століття вживали 68% студентів (сьогодні, здається, студентство серйозно побило ці рекорди).

Заможні студенти курили сигари — від 40 коп. до 1 руб. 50 коп. за десяток. Бідніші — цигарки (4-8 коп. за десяток).

Добірку підготовлено за матеріалами, наданими Прес-центром Національного університету імені Т. Г. Шевченка.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 117 (4617)
П'ЯТНИЦЯ, 26 ЧЕРВНЯ 2009

— Людина, яка не має батьків, потрапляє під удар долі одразу після народження. Вона більш вразлива, тому ми повинні вирівняти принаймні стартові умови для тих, хто приходить у доросле життя. Інакше ми втрачаємо не лише нормальні сім'ї, ми втрачаємо таланти, — говорить голова Чернігівської обласної ради Наталія РОМАНОВА

ПОГЛЯД У МАЙБУТНЄ

Два крила злету

Через 180 місяців шахтарський край являтиме собою регіон із розвиненою промисловістю та сільським господарством, а випуск валового внутрішнього продукту на душу населення збільшиться в два-три рази. Обсяг прямих іноземних інвестицій на душу населення зросте у п'ять-десять разів і досягне рівня таких країн, як Польща і Чехія у 2007 році. Такі перспективи накреслені у презентованій в обласній раді стратегії економічного розвитку області «Донбас 2025: стратегія майбутнього». Документ кілька місяців розробляли партнери облради — Фонд «Ефективне управління» та консалтингова компанія Monitor Group. Остання славиться тим, що давала рекомендації щодо підвищення конкурентоспроможності регіонів у багатьох країнах світу.

Проаналізувавши протягом кількох місяців економічну ситуацію в області, фахівці фонду і консалтингової компанії запропонували розвивати дві провідні галузі: металургію і сільське господарство. Причому йдеться про цілі кластери, тобто сукупність галузей, які працюють в одному напрямі бізнесу. «Це не означає, що інші галузі не важливі, просто це ті, з яких потрібно починати роботу, — пояснив керівник проекту Євген Орловський. — Металургія становить левову частку економіки області, і ігнорувати її неможливо. Сільське господарство з'явилося тому, що ми вирішили обрати щось інше за духом, щоб диверсифікувати структуру економіки».

Головною проблемою металургії, на думку авторів концепції, є відносно низька продуктивність: за цим показником донецькі металурги відстають від китайських, польських, російських, не говорячи вже про німецьких чи американських. Виробничі витрати перевищують рівень розвинених країн, великий відсоток становлять напівфабрикати і продукція низького переділу, на заводах використовуються застарілі технології і потужності.

Щодо сільського господарства, то тут фахівці наводять красномовні цифри: порівняно з 1990 роком обсяги агровиробництва впали вдвічі, а кількість земель, які використовуються, залишилася попередньою — 2 мільйони гектарів. Селу не вистачає техніки та інфраструктури. Понад половина тих, хто працює на землі, — невеликі фермерські господарства та домогосподарства. У них низькі обсяги виробництва, вони не можуть диктувати умови зернотрейдерам і постійно програють на ринку.

Консультанти зі світовим іменем вважають, що в області повинні прагнути до диверсифікації продукції та ризиків. Наприклад, потребує розвитку малий і середній бізнес, щоб база платників податків була ширшою. У металургійному кластері необхідно поступово і дбайливо створювати середовище, яке стимулюватиме продукцію високого переділу і відходитиме від напівфабрикатів. У сільському господарстві пропонується вертикальна інтеграція: від поля до продукції агропереробки. Виробники і переробники можуть співробітничати в рамках довгострокових контрактів.

«Економіка змінюється, і після цієї кризи світ буде іншим. Нам треба вже зараз готуватися до того, як жити після кризи», — каже Євген Орловський.

Ліна КУЩ.

Донецьк.

«Дивлюсь я на небо та й думку гадаю...»

Місто на Стирі залишається єдиним обласним центром, який не може приймати літаків цивільної авіації

ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА

Ясного дня погляди лучан часто спрямовані в небо, де на захмарній висоті пролітають авіалайнери. Щодоби над Луцьком здійснюється понад сто міжнародних авіарейсів. Подекуди здається, що небо над містом стає для літаків тісним. Однак уже понад десять років жоден з них не може тут ні приземлитися, ні злетіти.

На думку фахівців, відродження Луцького літовища практично неможливе. Але ж бізнес вимагає швидкості пересування. Тож скільки доводиться чути нарікань від представників польських, шведських, швейцарських, німецьких ділових кіл, що Луцьк залишається безкрилим. Це при тому, що міжнародні автопереходи в Ягодині, Раві-Руській стають вузькими для транспортних потоків, котрі кожні п'ять років подвоюються.

Який же вихід з ситуації? В Луцьку базується військова авіаційна частина, яка сьогодні у зв'язку з реформуванням Збройних сил перетворена на базу зберігання авіаційної техніки. Але аеродром залишається діючим. Саме цей аеродром найдоцільніше використати для прийому цивільних літаків, вважає голова правління ВАТ «Луцьке авіапідприємство» Ярослав Чисюк. Для здійснення цього плану вже дещо зроблено. Зокрема є спільний наказ оборонного і транспортного міністерств про спільне використання військового аеродрому в Луцьку. Жидичинська сільська рада виділила суміжну з аеродромом земельну ділянку площею 20 гектарів.

Оскільки у зв'язку з проведенням в Україні Євро-2012 луцький аеродром включений у державну програму як резервний львівського, ДП «Украеропроект» розроблено генеральний план його розбудови. Він передбачає спорудження семи об'єктів, які необхідні, щоб аеропорт діяв відповідно до цивільних правил. Це в першу чергу пасажирський термінал, перон, місце стоянки літаків, привокзальна площа. Затверджено також перспективний план розвитку Луцького аеропорту до 2020 року. Згодом тут виростуть аеровокзал, готель, інженерні та складські споруди, обладнають автостоянку. Це буде потужний сучасний пасажировантажний авіаційний комплекс, який забезпечуватиме сервіс на рівні європейських стандартів.

Сама злітно-посадкова смуга є однією з найкращих в Україні. Такого висновку дійшли експерти УЄФА, які двічі побували в Луцьку. Рівне, Івано-Франківськ, які теж претендували на статус запасних аеропортів, не могли конкурувати за параметрами злітної смуги.

Одна з основних проблем, яку потрібно в першу чергу вирішити, — це сертифікація військового аеродрому за цивільними правилами. Для її проведення обласною радою з місцевого бюджету виділяється 500 тисяч гривень, і до грудня 2009 року сертифікацію військового аеродрому буде виконано. Після цього його буде внесено у державний реєстр цивільних аеродромів. Це буде перший крок, здійснення якого дозволить приймати на військовому аеродромі цивільні літаки. На додаток до цього активно працюють над створенням тимчасового терміналу для прийому пасажирів.

У чому інвестиційна привабливість цього проекту? Перш за все — Волинь дуже вигідно географічно розташована. Не випадково, як я вже згадував, щодоби над Луцьком пролітає понад сто міжнародних авіалайнерів. Тим більше прикро, що жоден з них не торкається нашої землі і не може вивезти наших пасажирів. Тож люди, які не живуть сьогоднішнім днем, до них я відношу і себе, хочуть допомогти реалізувати цей проект. Привабливий він ще й тим, що поруч із пасажирськими передбачає ще й вантажні перевезення. Це дуже перспективно. Вже є пропозиції від бізнесменів про спорудження вантажних терміналів. Військові пропонують кілька ангарів, у яких узимку і влітку підтримується стабільна температура. Поруч міжнародна траса Київ—Варшава—Берлін, потужний Ковельський залізничний вузол з його вузькою європейською колією... Маємо десятки підприємств, які підтримують партнерські зв'язки з іноземними фірмами.

Серйозно ж випробувати себе лучани зможуть уже 2010 року, коли проводитиметься реконструкція Львівського аеропорту.

— Минулого року, — розповідає голова облдержадміністрації Микола Романюк, — наші сусіди прийняли 586 тисяч пасажирів. Думаю, що тисяч 250 з них (за виключенням власне самих львів'ян і, можливо, івано-франківців) наступного року приймемо і ми. Це наш шанс достойно презентувати Луцький аеропорт. Тож треба ним скористатися. Щодо пасажирського терміналу, то він зводиться усього за два місяці. Аеропорт для Волині вкрай необхідний. Він стимулюватиме її економічний та культурний розвиток. Тож керівництво області все зробить, щоб Луцький аеропорт відбувся.

На жаль, поки що невідомою залишається доля колишнього міжнародного аеропорту «Крупа». Звучали пропозиції про перебазування на нього одного з найбільших у західному регіоні Луцького авторинку, про облаштування виставкового центру і навіть про те, щоб розібрати і вивезти матеріали зі злітної смуги. На думку Ярослава Чисюка, авіатора з 35-річним стажем, доцільніше було б зберегти це літовище для майбутньої малої авіації краю: сільськогосподарської, санітарної, рятувальної, корпоративної, приватної, а також як місце базування гелікоптерів різного призначення. На майбутньому цивільному аеродромі навряд чи знайдеться місце для цієї літальної техніки. Сьогодні ж просто треба не допустити остаточного знищення «Крупи».

Микола ЯКИМЕНКО.

На знімку: один з варіантів тимчасового пасажирського терміналу, який буде зведено в Луцькому аеропорту.

Фото автора.

З ІСТОРІЇ ПИТАННЯ

А ще років п'ятнадцять тому в Луцьку діяв побудований на початку 1980-х років міжнародний аеропорт «Крупа» з сучасним вокзалом, диспетчерським пунктом, усіма необхідними інженерними спорудами. Біда лише в тім, що злітна смуга нового аеродрому за своїми характеристиками могла приймати літаки вагою лише до сорока тонн. Це відразу обмежило його можливості. Остаточно ж поховала «Крупу» дика капіталізація перших років незалежності України. Тоді аеропорт розікрали і розібрали, а віддані в заставу за банківські борги авіаційні двигуни перетворили літаки на «мертвих бджіл». Тепер це суцільна руїна.

ДО РЕЧІ

Луцьк зможе приймати літаки будь-якого класу. Насамперед — лідера світових перевезень — «Боїнги-737».

* РЕАЛІЇ * РЕАЛІЇ * РЕАЛІЇ * РЕАЛІЇ * РЕАЛІЇ * РЕАЛІЇ * РЕАЛІЇ * РЕАЛІЇ * РЕАЛІЇ *

Куди подітись після інтернату

На Чернігівщині зростає кількість батьків, які мають слабкі адаптивні можливості, втрачають ціннісні орієнтири через пиятику. Відтак інтернатні заклади не мають проблем з поповненням. Нині там виховується 2575 дітей. Причому сиротами з них є лише близько 21 відсотка. Головний контингент інтернатів — діти, позбавлені батьківського піклування.

— Перебування дитини в державній установі, в ізоляції від родини, а тим більше — від суспільства, не сприяє процесу соціальної адаптації у період переходу від умов життя в навчально-виховному закладі до самостійного життя, — каже заступник директора обласного центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді Ніна Кононенко. — І як наслідок — нездатність створити власну благополучну сім'ю. Народжені діти відповідно невдовзі потрапляють до інтернату.

Обласним центром соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді проведено моніторинг серед випускників інтернатних закладів із числа дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, 2008 року випуску. Аналіз даних показав: із 206 осіб 62 відсотки не мали постійного місця реєстрації, у 86 відсотків не було власного житла, лише одна особа перебувала на квартирному обліку.

Зрозуміло, поки що нічого страшного у цій статистиці немає. Діти з благополучних родин теж, виїхавши з села на навчання у Київ та Чернігів, не мають ніяких гарантованих перспектив щодо отримання житла. Хоча у них є надія на подальшу підтримку родини. У випускників же інтернатів здебільшого її немає. Вони

Телефони корпунктів: Донецьк— (062) 338-50-09; Чернігів — (0462) (2) 95-74-18

Чи буде Чорне море чистим?

Гості й жителі Криму вже другий рік даремно очікують правдивих даних про рівень забруднення довкілля

ЕКОЛОГІЯ

Відпочивальникам, що приїхали в Феодосію, знову нагадала про себе стара біда: в результаті утилізації корпусу корабля «Віра Волошина» в море витекли нафтопродукти.

МОМЕНТ ІСТИНИ

Невідомий досі загалу також і розмір виплаченої компенсації за завдані збитки, позовів до російських судновласників та інших винуватців керченської трагедії. Хоча уряд України оцінив забруднення Керченської протоки приблизно в 1,5 млрд. доларів, а шкоду, завдану земельним ресурсам Криму, в 90 млн. грн.

Нагадаємо, цей суховантаж з понад 24 тоннами паливно-мастильних матеріалів ще позаторік зазнав аварії біля Судака. Співробітники МНС, Азово-Чорноморської інспекції та екологи постійно нагадували, що загроза забруднення залишається. Та чиновники відділу надзвичайних ситуацій і цивільного захисту населення судакського міськвиконкому переконували: нафтопродукти в море не потрапили, все залишилося в трюмі й повністю вилучено. Однак потім з'ясувалося, що в машинному відділенні зібралося ще близько семи тонн суміші води з паливом і мастилами. А днями кримська структура МНС повідомила, що під час розрізання обшивки корпусу із носової частини корабля, піднятої й доставленої на територію Феодосійського судномеханічного заводу, витекли нафтопродукти. Виявилося, що на місці аварії під час проведення зварювальних робіт з порушеннями правил безпеки виникла пожежа. Заводська служба нікого не пропускала протягом двох годин, розповіли співробітники Азово-Чорноморської інспекції. Й тому, що пожежники гасили вогонь не піною, а водою, разом з нею все, що зібралося в корпусі, потрапило в море.

Нафтопродукти розлилися на площі близько 100 квадратних метрів. Портова служба Феодосії, щоб запобігти потраплянню паливно-мастильних матеріалів у місцеву бухту, виставила два бонові загородження. Нафтову плівку з морської поверхні ще видаляють.

Однак понині основна частина цього судна знаходиться в урочищі Капсель, біля берега бухти Дві сестри. Й залишки нафтопродуктів дотепер становлять небезпеку для цієї акваторії. Крім цього кримські екологи вкотре висловлюють занепокоєння мазутними плямами, що систематично з'являються на морській поверхні у східній частині Криму. Вони повідомляють: у результаті прогріву води маси нафтопродуктів, які потрапили в море раніше, тепер спливають брудними плямами, замазучують воду і пляжі. Природолюби відзначають: течія несе мазутні плями від Керченського півострова, де в кінці 2007 року зазнали аварії кілька суден, до Судака й Феодосії.

Наша довідка

Йдеться про відомі наслідки катастрофи, коли через семибальний шторм у Керченській протоці зазнали аварій шість російських суден, із них чотири затонули — нафтоналивний танкер «Волганефть-139» (з якого в море потрапило 1200 тонн мазуту) й три судна з вантажем сірки, а дві баржі з мазутом сіли на мілини. Густа пляма мазуту тоді розплилася на площі близько квадратного кілометра.

Попри попередження фахівців, що наслідки тих аварій обов'язково проявляться під час наступних курортних сезонів, владники так і не спромоглися провести належний моніторинг екологічної обстановки в Східному Криму.

Із запланованих коштів на обстеження стану довкілля Керченського півострова чиновники не виділили жодної копійки. Зате замовчують реальний стан екологічної обстановки в цьому регіоні понині «задля благополуччя курортного сезону», а будь-яку інформацію екологів цієї тематики називають... «антирекламою курорту» і «шкідливим для бюджету синдромом переляку».

Нічого не бачу, не чую, не скажу...

Відповіді на головне питання, яке упродовж уже другого купального сезону цікавить гостей і жителів півострова, у Кримському рескомі охорони довкілля уникають досі. Прогнозувати, скільки ще мазуту залишається в морі після аварій російських нафтоналивних суден в Керченській протоці, тут не беруться. З'ясувати це неможливо, неодноразово заявляв керівник Рескомприроди автономії, бо відповідний моніторинг не проводиться у зв'язку з відсутністю фінансування. Хоча це не завадило йому постійно твердити на прес-конференціях, що ні в акваторії Керченської протоки, ні на острові Тузла мазуту немає, бо, мовляв, «сам босий пройшовся кордонним островом».

Однак подібним запевненням суперечать і останні події, й неодноразові заяви кримських вчених-екологів, котрі проводили заміри мазуту з шурфуванням в акваторії й на узбережжі Керченської протоки.

Науковці твердять, що на дні моря лежать тонни мазуту та кислоти, і якщо їх не прибрати, це загрожує повторенням екологічної катастрофи. Голова Рескомприроди Криму на це заявляв: мазутні залишкові плями виводити сенсу немає, бо речовина, якою мали обробляти берег, та спалена для проведення очисних робіт солярка завдасть ще більшої шкоди природі. Тож головний інспектор довкілля півострова екологічної загрози не бачить тут зовсім і досі вважає, що море саме «залиже» травми.

Думка фахівців

Екологи зауважують: за такого ставлення до катастрофи про її реальні наслідки дізнаються напевно вже наші нащадки.

Обіцянка — цяцянка?

Домовлялись же українська й російська сторони на спільному засіданні робочої групи з ліквідації надзвичайної ситуації в Керченській протоці не про дуже приблизний візуальний моніторинг, а про старанно проведений «з метою визначення наявності забруднених нафтопродуктами донних відкладень і визначення їх об'ємів, а також з оцінки стану водних біологічних ресурсів» за допомогою дослідницьких суден, на яких вчені в спецлабораторіях мали дослідити всю товщу води від глибинних до поверхневих шарів і навіть з космосу. Лише після цього можна буде дізнатися істину, переконують екологи.

Кошти на цю дослідницьку роботу мали виділити уряди обох країн уже давно. Але вони так і не надійшли. Ніхто не знає й того, скільки втратив бюджет Криму від забруднення та від браку офіційної інформації про реальний стан екології в цьому регіоні. Гості й жителі півострова уже другий рік даремно очікують правдивих даних про рівень забруднення Чорного моря. Іще й з цієї причини туристи на Керченський півострів і все Східне узбережжя, включно з Феодосією і Судаком, не поспішають.

Сподівання лише на неоплачений ентузіазм?

Зауважимо: те, що мали б зробити обидві держави, намагаються добровільно здійснити власними зусиллями безплатно і суто з почуття громадянського та професійного обов'язку екологи і спеціалісти лабораторії Південного науково-дослідного інституту рибальства і океанографії.

Та їх можливості з грунтовного моніторингу й дослідження з оцінки забруднення Керченської протоки нафтопродуктами й сполуками сірки обмежені дуже скромним фінансуванням цього авторитетного наукового центру. Сил вистачає лише стежити за стрибками концентрації нафтопродуктів у Керченській протоці.

За такого стану речей фахівці вважають, що з мазуту, викинутого на узбережжя Криму й Росії, більша частина його й інших отруйних продуктів осіла на острові Тузла. Це ж засвідчили й системні обстеження МНС та екологів. «Острів Тузла всотав у себе майже все, що не пішло в бік російського берега і до нашого узбережжя», — відзначають науковці й активісти охорони довкілля.

Флюгер замість компаса?

...Тим часом і надалі спостерігаємо відверте бажання відповідальних офіційних осіб просто замовчати це питання. Причому після катастрофи функціонери заявили, що жодної екологічної небезпеки немає. Потім з'ясувалося, що таки є. Після того, як зрозуміли, що виставлені російській стороні рахунки за травми довкілля оплачені не будуть, та й курортний сезон наблизився, висновки терміново змінили ще раз. Виявилося, що все тут знову в порядку: «Нафта з дна не піднімається». Екологи ж попереджають: екологічний стан Керченської протоки погіршується катастрофічно.

...Доки тривають задавнені й малоуспішні українсько-російські перемовини з багатьма десятками раундів з питань розмежування Азовського, Чорного морів і, власне, протоки, вона забруднюється далі більше. Хоча після серії надзвичайних ситуацій з російськими суднами Україна заявила про необхідність виробити нову російсько-українську угоду по Керченській протоці, на рівні двох урядів допрацювати модель міждержавної угоди, яка б на нових умовах забезпечувала експлуатацію протоки. Найбільша небезпека загрожує екобідами саме з її південного району, де триває інтенсивна екологічно не убезпечена рейдова перевалка нафти.

Врегулювати це непевне з точки зору законності питання дуже складно ще й тому, що рейдова перевалка — то надто велика конкуренція і ще більші гроші, тож і рівень лобіювання щонайвищий. Кримські екологи роками вимагають закрити рейдову перевалку нафтопродуктів, яка забруднює море, взагалі як таку, що постійно загрожує екології цілого регіону і є потенційною причиною техногенних аварій. Тому треба не гаючись вивести цей процес із густої тіні, упорядкувати, встановити повноцінний контроль і на державному рівні підтримати легальний бізнес.

Віктор ХОМЕНКО.
Фото автора.

*** РЕАЛІЇ * РЕАЛІЇ * РЕАЛІЇ * РЕАЛІЇ * РЕАЛІЇ * РЕАЛІЇ * РЕАЛІЇ * РЕАЛІЇ * РЕАЛІЇ ** РЕАЛІЇ * РЕАЛІЇ * РЕАЛІЇ ***

мають розраховувати на власні сили.

Зазначимо, що вони не залишаються одразу за межами інтернату без соціального супроводу. У Чернігівській області є вже певний напрацьований досвід у цьому напрямі.

— Насамперед ми в інтернатах виявляємо інтереси дітей-випускників, обговорюємо з ними перспективи вибору професії, — зазначає заступник начальника обласного управління освіти і науки Марія Кальпета. — Тому вони не опиняються на вулиці. Завдяки укладеним угодам між школами-інтернатами та професійно-технічними навчальними закладами у 2008—2009 навчальному році у ПТУ навчається 59 вихованців інтернатних закладів. До речі, зростає кількість тих, хто після закінчення школи-інтернату вступає до вузу. Якщо у 2004 році таких було на область лише 3, у наступних роках — по 7—11, а торік — 22. Сироти отримують стипендії, усі поселені у гуртожитки навчальних закладів. Додам до цього, що керівники ПТУ дбають про наступне працевлаштування їх на підприємствах з гуртожитками.

Далі для багатьох колишніх підопічних інтернатів настає складний період самовизначення. Не всі з них після років опікування, соціального супроводу можуть знайти свою нішу в житті, самостійно забезпечити себе.

Саме для такої категорії «інтернатівців» 1 січня 2008 року в Ніжині відкрито соціальний гуртожиток. У ньому за направленнями органів виконавчої влади та місцевого самоврядування, центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді влаштовано 15 осіб.

Чимало випускниць інтернатних закладів мають можливість перебути критичний період у обласному соціальному центрі матері і дитини. Їм допомагають купити за виділені на маля кошти житло у селах. Таким чином, вони мають можливість вийти зі складної ситуації. Ці інституції дають молодим людям шанс не залишитися на узбіччі життя.

Буває, ясна річ, різне. Але як свідчать реалії останнього часу, вищезгадані заходи в кілька разів зменшили відсоток тих, хто після інтернату одразу потрапляє у виправні заклади.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Цифри і факти

Із числа учнів 9—11 класів інтернатних закладів області 347 осіб пройшли курс підготовки до самостійного життя. Найбільша їх кількість — у Прилуцькому (120), Городнянському (65), Борзнянському (37) та Срібнянському (30) районах.

Картина з життя

...Марина після інтернату, навчаючись в інституті, загуляла, не ходила на пари. Легке життя закінчилося, коли відрахували з вузу і перестали виплачувати стипендію (понад 1000 гривень. — Авт.). На додачу ще й завагітніла. Вирішила залишити у пологовому будинку дитину. Але її переконали не робити цього і дали місце в обласному соціальному центрі матері і дитини. Співробітники останнього знайшли батька, який служив на той час в армії. Командування військової частини надало йому відпустку, і невдовзі він прибув у Чернігів, щоб одружитися. Нині молода родина винаймає квартиру, виховує сина.

СБУ затримала депутата Севастопольської міськради за підозрою в хабарництві *(Українські новини)*

Євроатлантичне партнерство з інструменту зміцнення довіри перетворилося на засіб спільного реагування на виклики, заявив Генсек НАТО Яп де Хооп Схеффер *(Укрінформ)*

КУПУЙ УКРАЇНСЬКЕ!

Усе своє — від подільської Деметри

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Одразу після доїння молоко з корівника подається через фільтри в молокопровід, добре охолоджується. Жодного довготривалого транспортування, підігріву, пастеризації, що істотно знизило б його смакові якості, тут не практикують. «Деметрівці» досягли європейського рівня стандартів за надзвичайно короткий час, адже лінія працює лише рік. Сорти «Едам», «Російський плюс», «Маасдамер плюс» справді мають неабиякий плюс. Екологічні, натуральні продукти стають дедалі більшою рідкістю на прилавках. «Деметра» випускає винятково такі товари і запрошує до співпраці тих, хто хоче забезпечувати ними українців. До слова, сир «Едам» у 2008 році нагороджено як фіналіста всеукраїнського конкурсу «Сто кращих товарів». У сироварів із «Деметри» чимало нових задумок. Нині дійна череда налічує 300 голів, але вже збудовано новий корівник, який дасть змогу тримати й півтисячі, щодоби переробляти 10 тонн молока. У Хмельницькій області це єдине господарство, що переробляє власну продукцію, поєднуючи національні традиції, рецептури та сучасні композиції прянощів, спецій.

На орендованій тисячі гектарів землі «деметрівці» за вісім років показали себе добрими господарями, в яких має бути все своє, до того ж добротне та якісне. Ідеальний порядок, чистота в «Деметрі» вражає кожного, хто тут буває. Тут приймають делегації, підприємство запрошують на численні виставки. І не тільки з сиром. Фірма випускає ще й широкий асортимент м'ясної продукції — ковбаси варені, варено-копчені, напівкопчені, делікатесні рулети, карбонати, грудинки, стейки та набори для шашлику. У господарстві відгодовують понад тисячу голів свиней, і знову-таки самі ж переробляють, не відступаючи від «золотого правила». До речі, до харчів свиньям додають сироватку, що дає змогу наростити апетитне сальце та м'ясце. Є на фірмі й продукція для ласунчиків — декілька сортів халви та соняшникове насіння, грильяж та солоні горішки.

Подоляни вельми люблять «затоварюватися» у фірмових магазинах «Деметри», де й ціни помірні, і такі самі порядок, шана до споживача, як і на самому підприємстві. Воно — дітище Анатолія Зелениці, який є взірцем сучасного українського господаря та успішного бізнесмена. «Наш колектив старається, піднімає українську економіку. До речі, 90 відсотків працівників — мешканці села Кам'янка. Не кожне село у краї має таке потужне підприємство, більшість страждають від безробіття, — каже Анатолій Зелениця. — Хотілося б, щоб і влада навзаєм виявляла сприяння. Нам доводиться нині платити за оренду двох гектарів землі під фермою 130 тисяч гривень на рік, начебто вона під промисловим об'єктом, тоді як це — земля сільськогосподарського призначення. І, на жаль, ніхто в районі не в змозі вплинути на таке рішення: ні районна рада, ні райдержадміністрація. Звернулися до Держкомзему, нехай розсудить. Тільки краще б ми свої зусилля не на це спрямовували, а на подальше розширення асортименту, зростання якості».

Віра ШПИЛЬОВА.

Хто в кого шубу вкрав...

ТЕМА

До вчорашнього сніданку ми одержали інформацію ЗМІ: «Заступник голови правління «Газпрому» Олександр Медведєв звинуватив «Нафтогаз України» у крадійстві, заявивши, що з українських ПГС зникло 8 млрд. куб. м російського енергоносія». Згодом росіяни спростували повідомлення: мовляв, Медведєв говорив про безпеку постачання газу до Європи, пославшись на попередній прецедент.

Можна було б не брати до уваги непорозуміння. Втім, результат від нього може бути, як у «бородатому» анекдоті про шубу: чи він украв, чи в нього вкрали, але хтось украв. Якби не простежувалася система: «Газпром» на всіх рівнях, передовсім на європейському, намагається переконати споживачів його продукту в ненадійності українських партнерів. Зокрема, у неспроможності — сплачувати за спожите блакитне паливо, закачування у ПГС, що може спричинити збій у постачанні його в Європу, а також начебто готовність України несанкціоновано забирати енергоносій з газогону.

У травні я побувала на щорічній берлінській конференції постачальників і споживачів російського газу в Європі. Незважаючи на те, що йшлося про ділові відносини в цій галузі росіян і європейців, склалося враження, ніби на зібранні домінувала українська тема: рідко який учасник не зачепив проблеми транзиту газу територією України, наголошуючи саме на ненадійності цього шляху. Зокрема, шантажі та непередбачуваності українських партнерів, що загрожує стабільності Європи.

Прикро, але здебільшого вони мали рацію. Але ще прикріше, що ані спростувати, або бодай сказати, мовляв, сам такий, не було кому. Україна щодо цього обурюється, але лише на місцевому рівні, проливаючи сльози зворушення: «А ви ж нам — про братерську дружбу та добросусідські відносини, а самі...»

Начебто не знаємо, що в бізнесі немає дружби, а є лише економічний інтерес. У Росії він масштабний: спорудження газогону «Північний потік» в обхід України, з чим вочевидь виникають проблеми. Європейці хочуть альтернативних шляхів постачання, але це вимагає величезних інвестицій: проект «кусається». І хоч намір був спорудити його до 2012 року, на майбутній трасі ще, як то кажуть, і кіт не валявся...

Як Росія має підігріти інтерес до будови століття? Переконавши тамтешніх споживачів газу: Україна будь-коли може перекрити вентиль, украсти європейський газ, залишивши його споживачів замерзати серед лютої зими. Що продавці палива успішно роблять. Але це — завдання Росії. Як діють наші очільники, що покликані справлятися і з такою проблемою? Вони... допомагають «Газпрому» ще краще переконати Європу, що так, Україна — ненадійний партнер! Передовсім недолугими потугами створити «альтернативу», як, приміром, підписавши декларацію з ЄС про модернізацію української ГТС. Після ухвалення документа мав би початися бодай маленький рух. Але хто вже пам'ятає про це, не кажучи про фінансові вливання? Не додають авторитету й вояжі в Європу з воланнями: «Дайте кредити, бо замерзнете!» Хоч європейці за газ платять росіянам, то чому мали б його не одержати? Через те, що ми насправді здатні перекрити вентиль?

І вони, здається, уже повірили в це, бо шукають можливостей надання негайної допомоги Україні для оплати рахунку... за російський газ — щоб запобігти новій газовій кризі. Про це йшлося у Брюсселі на засіданні Єврокомісії минулої середи. Оскільки бюджет ЄС не передбачає таких коштів, то, за словами голови Єврокомісії Жозе Мануеля Баррозу, спільнота «проситиме міжнародні інститути і, можливо, Росію надати Україні термінову допомогу»...

Наступного понеділка у Єврокомісії відбудеться кризова зустріч, на якій ітиметься про безпеку постачання російського газу до країн ЄС з участю представників «Газпрому», «Нафтогазу України», Світового банку та МВФ. А поки що в ЄС точаться дискусії про створення системи раннього попередження у разі перекриття газового вентиля — байдуже з чийого боку. Знай наших, Європо!

Валентина ПИСАНСЬКА.

Коли дипломатія переполовинює правду

Голова СБУ Валентин Наливайченко днями заявив журналістам, що не виключає співпраці з російськими спецслужбами у розслідуванні кримінальної справи за фактом геноциду в Україні в 1932—1933 роках, внаслідок якого загинули мільйони людей. Він, зокрема, впевнений, що ФСБ надасть українській стороні архівні матеріли, які свідчать про ті трагічні події.

Підставою для такої впевненості є, на думку пана Наливайченка, той факт, що його російські колеги нині розсекречують документи про обставини загибелі царської родини. Вони прийдуть до того, щоб за одним махом відкрити і матеріали про голодомор, припускає керівник СБУ, адже Росія і Казахстан є ключовими партнерами України у зібранні доказів для об'єктивного розслідування «геноцидної» справи.

До речі, казахська сторона вже відгукнулася на прохання Києва. «У Казахстан ми навіть направляємо робочі групи, які разом з місцевими колегами в архівах роблять електронні цифрові копії відповідних документів про українців, які постраждали внаслідок цих злочинів», — запевнив Валентин Олександрович.

Складається враження, що ця заява, як і попередня — про відсутність претензій до Росії, оскільки вбивали голодом свій народ тільки представники тодішньої української влади і Компартії, — продиктована дипломатом Наливайченком, а не Наливайченком-головою Служби безпеки. Інакше пояснити цих слів не можна. Бо керівник компетентного органу сам мав би бути настільки компетентним, щоб зрозуміти різницю між царською родиною й Україною. Перша для сусідньої держави — символ її імперської величі. Друга — одвічний васал, колонія, яка незрозуміло чому зіскочила від метрополії. І за всієї «впевненості» голови СБУ його російські колеги добре орієнтуються в рамках споконвічних традицій, успадкованих кремлівським режимом. І принаймні доки він диктуватиме волю, з московських архівів від «ключових партнерів» можуть надходити матеріали для підтвердження версії: українці поділялися на дві категорії. Перша тільки з власної ініціативи та з дурного норову виморила голодом непокірну другу. А в Росії дивилися і співчували: який дурний цей братній народ...

Цікаво, чи сам Валентин Наливайченко зазирав у розсекречені його ж службою збірники документів — постанов і циркулярів про викачування зерна з України в страшні для неї тридцяті роки, що надходили з «доброї» Москви «самостійній і незалежній» від неї тодішній українській владі? Чи знає, що фігурантами кримінальної справи про вбивство, тим паче масове знищення, є не лише його виконавці, а й організатори і замовники? Чи, може, також «упевнений», що лише від рівня моральності голів місцевих сільрад залежали смерть і життя людей, як це стверджують ті, хто ніколи не гортав найстрашнішого українського мартирологу — Книги пам'яті жертв голодоморів?

Дипломатія — річ, звичайно, корисна. Але не вона є робочим інструментом у розслідуванні кримінальних справ. Особливо такої масштабної і резонансної. Бо, може бути, «дорозшаркаємося» до того, що в російських спецхронах «знайдуть» переконливі свідчення: і в членів родини останнього імператора стріляли з обрізів злі українці...

Людмила КОХАНЕЦЬ.
Мал. Василя ФЛЬОРКО.

Поставлено крапку в конфлікті навколо «Дніпроенерго»?

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Цього тижня Верховний Суд України визнав незаконною додаткову емісію «Дніпроенерго», завдяки якій приватні структури одержали в цій компанії більш як 40% акцій. Експерти твердять, що це рішення дає можливість сподіватися, що цього разу держава, якщо, звичайно, захоче, не віддасть заповзятливим бізнесменам, а сама контролюватиме цю прибуткову енергетичну компанію.

Аналітики вказують, що формально Верховний Суд лише задовольнив касацію міноритарного акціонера найбільшої енергогенеруючої компанії країни «Дніпроенерго» — фірми «Бізнес-інвест». Вона домагалася визнання недійсними всіх рішень зборів акціонерів «Дніпроенерго», в тому числі про збільшення статутного фонду, від 27 серпня 2007 року. Про конфлікт навколо «Дніпроенерго» «Голос України» писав неодноразово, висвітлюючи як позицію держави, так і позицію іншої сторони.

Про новий виток подій навколо енергетичної компанії журналістів повідомив Олександр Винниченко, представник ТОВ «ІК Бізнес-інвест». За його словами, Верховний Суд скасував постанову Вищого господарського суду України від 27 червня 2008 року, що перекреслювало рішення Запорізького апеляційного господарського суду від 21 грудня 2007 року.

Нагадаємо, постановою ВГСУ задовольнялася апеляційна скарга ВАТ «Комсомолець Донбасу» і ВАТ «Павлоградвугілля» (афільовані з Донбаською паливно-енергетичною компанією) і фактично визнавалася законність додаткової емісії статутного фонду державної енергогенеруючої компанії, що фактично зменшувала в статутному фонді не тільки частки міноритарних акціонерів, а й державний пакет акцій. «Дніпроенерго» є класичним зразком того, як сотні й тисячі державних підприємств спочатку банкрутили, а потім продавали або вроздріб, або за безцінь забирали цілком. У цьому випадку все відбувалося так. У результаті корупційних схем частка держави скоротилася з 76,04 акцій до 50% плюс одна акція. Інша частина акцій дісталася дрібним міноритаріям. Неважко здогадатися, що в дуже недалекому майбутньому держава втратила б і це.

Даним рішенням «Верховний Суд поставив крапку в судових розглядах і підтвердив законність додаткової емісії «Дніпроенерго», — сказав О. Винниченко, зазначивши при цьому, що рішення ВСУ набуває чинності з моменту оголошення й оскарженню не підлягає.

Чи можна святкувати перемогу? Річ у тум, що було так багато різних судових позовів. Так, Запорізький апеляційний господарський суд визнав недійсними всі рішення зборів акціонерів ВАТ «Дніпроенерго» від 27 серпня 2007 року, у тому числі щодо збільшення статутного фонду. У свою чергу Вищий господарський суд України скасував рішення Запорізького апеляційного госпсуду. Вища ж судова інстанція — Верховний Суд України, своїм рішенням скасовала рішення ВГСУ й підтвердила справедливість рішення запорізьких суддів. Але вже після вердикту Верховного Суду ВГСУ знову скасовує рішення Запорізького апеляційного госпсуду по справі, чим здивував багатьох юристів. Після цього цілий рік ВГСУ опирався переданню справи й скарги ТОВ «ІК Бізнес-інвест» для розгляду Верховним Судом України. Але вимогу закону одначе довелося виконати. Верховний Суд України, скасувавши останню постанову ВГСУ в справі, ще раз підтвердив законність визнання недійсними рішень зборів акціонерів «Дніпроенерго», якими держава фактично була позбавлена можливості бути повноправним хазяїном на підприємстві.

«Ми вважаємо, що в цій ситуації акціонери товариства, і насамперед держава, повинні зробити все можливе для виконання рішення Верховного Суду. Зокрема, потрібно, щоб результати додаткової емісії були анульовані. Відповідні дії повинна провести Держкомісія з цінних паперів і фондового ринку, і тоді розподіл статутного фонду повернеться в первісний стан, і держава поверне собі контроль над підприємством», — каже Олександр Винниченко, **передає УНІАН.**

Однак те, як ситуація розвиватиметься далі, залежить від безлічі чинників і основний з них аж ніяк не економічний, а... політичний.

Попереду «виборчі перегони», і доля «Дніпроенерго» може стати або чиїмось козирем у передвиборній агітації, або розмінною монетою майбутніх союзників. Утім, залишається надія, що все відбудеться справедливо, відповідно до судових рішень, а не по поняттях і за кулуарними домовленостями, як це відбувається найчастіше.

Вл. інф.

Подоляни вельми люблять «затоварюватися» у фірмових магазинах «Деметри»

Компактність і прозорість законопроектів — важливі критерії їхньої якості

Валентин МАМУТОВ.

Проведена кілька років тому під керівництвом В. М. Литвина інвентаризація законопроектів, розглянутих Верховною Радою[1], показала, що потік законопроектів перевищує розумний обсяг, ті рамки, які дозволяли б приділяти необхідну увагу кожному законопроекту окремо. І цей потік не вичерпується. Тим часом, нібито вже давно стало зрозуміло, що для забезпечення якості, ефективності законодавства корисніше вдосконалювати чинні закони, загальна кількість яких уже в принципі достатня, ніж плодити без кінця нові. У повсякденній практиці законодавчої діяльності ми якось стали забувати стару істину — краще менше, та ліпше. Законодавство має бути компактнішим. У противному разі воно стає якоюсь неозорою масою норм, що перешкоджає вивченню і реалізації законів. Депутати фізично не в змозі прочитати всю безліч внесених нині пухлих законопроектів (не кажучи вже про те, щоб їх глибоко вивчити).

Олексій ЮЩИК.

Законів не тільки занадто багато — багато які з них до того ж іще й дуже об'ємисті, надто багатослівні. Багатослівність маскує зміст проекту, коли хочуть щось приховати, або його беззмістовність, видимість начебто великої проробленої праці. Воно не нешкідливо, заважає вивченню і законопроекту, і закону, затемнює їхній зміст (не кажучи вже про величезну витрату паперу і часу для розмноження та читання об'ємистих текстів).

Багатослівністю нерідко намагаються прикрити, зробити маломпомітними або взагалі непомітними лазівки, що їх спеціально залишають для різного роду махінацій чи в певних групових інтересах. А іноді й просто тому, що не можуть сформулювати ту чи іншу пропозицію більш компактно.

Прикладом невиправданої багатослівності й непрозорості може служити, зокрема, Цивільний кодекс, який нараховує більш як 1300 статей, значно переважає за обсягом інші кодекси. В ньому містяться чимало неоднозначних формулювань і значні надлишки, які стали очевидними в процесі застосування. Невелику частку цих надлишків уже пропонувалося в юридичній літературі стосовно ЦК вилучити. Зокрема, виключити деякі статті, що переобтяжують кодекс і призначені тільки для господарських структур та ускладнюють застосування низки правових норм, у тому числі й для захисту інтересів і прав громадян, заради яких він розроблявся. На часткове вирішення завдання розвантаження ЦК від непотрібних у ньому норм було спрямовано лаконічно викладений законопроект №3630. Однак деякі юристи, підтримавши цей проект за змістом, вважають, що він... занадто короткий. Потрібний, мовляв, об'ємніший, який охоплює більше коло питань. Отут знову відіграла роль законотворча гігантоманія.

Прикладів створення лазівок у законах, що маскуються багатослівним текстом, наведено в спеціальній літературі вже чимало (див., наприклад, статті «Шкідливі лазівки». «Закон і бізнес», 1—10. IV. 2009 р.). Про деякі з них йшлося на слуханнях, організованих Комітетом з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності наприкінці минулого року. Незважаючи на рекомендації слухань, спроби створення шкідливих лазівок, що маскуються у великому тексті законопроектів, тривають. Багатослівні проекти, які містять подібні лазівки, з'являються знову й знову.

Мін'юстом, наприклад, розпочато лобіювання законопроекту «Про господарські об'єднання», опублікованого на сайті Мін'юсту 5 лютого 2009 року. В раніше розробленій концепції цього законопроекту було запропоновано два варіанти. Першим варіантом відповідно до розробленої нашими науковцями в 2006 році Концепції удосконалення законодавства на базі чинного Господарського кодексу України передбачалося доповнення декількома статтями глави 12 зазначеного кодексу, присвяченої об'єднанням підприємств. Другим — прийняття додаткового багатослівного закону за надуманим мотивом про нібито неможливість внести кілька доповнень у чинний кодекс, у якому об'єднанням присвячено спеціальну главу. Мін'юст розробив проект за другим варіантом. Коли з'явився текст проекту, стало зрозуміло, навіщо замість коротких доповнень до глави 12 ГК пропонується прийняти ще один досить пухлий закон — річ у тому, що в об'ємному тексті приховано лазівку, яку не вдалося б узаконити, якщо вносити норму, що її містить, окремим доповненням до ГК.

Лазівка полягає в тому, що дозволяється включати до складу об'єднань підприємств, що їх утворюють юридичні особи, в тому числі державні, фізичних осіб — підприємців. При цьому встановлюється, що вони користуються рівними правами з підприємствами — юридичними особами, і що керує об'єднанням рада керівників підприємств, яка включає і фізосіб. До того ж передбачено передачу цій раді прав державних органів з управління майном державних підприємств, що входять до об'єднання. Усе це сприяє формуванню легальної корупційної схеми: створюється однією чи кількома особами група «підприємств», зареєстрованих як фізичні особи — підприємці. Потім ця група вводиться до складу господарського об'єднання і в ролі членів ради починає командувати всім його майном, у тому числі державним. Просто й ефективно — державна власність передається в розпорядження групи приватних підприємців — фізосіб (швидше за все, навіть не групи, а однієї особи за схемою хазяїна роздрібного ринку). Передається без усякої приватизаційної процедури й цілком безоплатно. Таким чином, можемо одержати ще один замаскований великим обсягом тексту спосіб безоплатного і безконтрольного розтягування залишків державної власності.

Або візьмімо приклад іншого роду. Кабінет Міністрів вносить до Верховної Ради законопроект під назвою «Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України щодо колективного сільськогосподарського підприємства» (№2534), що стосується не одного, а багато яких нормативно-правових актів. У ньому, зокрема, запропоновано перейменувати главу 10 Господарського кодексу України. Зараз вона називається «Підприємства колективної власності». Законопроект пропонує назвати її «Підприємства кооперації, об'єднань громадян та релігійних організацій». А по суті йдеться не про небезневинне перейменування, а про ліквідацію підприємств колективної власності (в тому числі й у сільському господарстві, в інтересах якого нібито розроблено законопроект), про скасування колективної власності загалом.

У пояснювальній записці до законопроекту в порушення Регламенту Верховної Ради ніякого економічного обгрунтування і прогнозу наслідків прийняття законопроекту немає. Необхідність даного законопроекту мотивується тільки тим, що 1) відповідно до статті 78 Земельного кодексу, земля в Україні може перебувати в приватній, комунальній і державній власності; 2) статтями 325—327 Цивільного кодексу визначено право приватної, комунальної і державної власності; 3) у Конституції України немає положень про колективну власність. Таким чином, роблять висновок автори записки, «має місце неузгодженість положень Господарського кодексу й окремих законів з положеннями Конституції, Земельного кодексу, Цивільного кодексу, якими не передбачена колективна форма власності». Крім того, ще Указом Президента України від 2002 р. «Про додаткові заходи щодо підвищення рівня захисту майнових прав сільського населення» було наказано ліквідувати колективні сільгосппідприємства (а їх, зазначимо, існувало набагато більше десятка тисяч).

Важко зрозуміти, чого в цих аргументах ініціаторів законопроекту більше: економічної і юридичної некомпетентності чи політичної ангажованості й демагогії. Якщо в Конституції немає положень про колективну власність, це не означає, що вона виключає існування даної форми власності. Конституція — не енциклопедія. У ній багато чого немає з того, що є в нашому житті. Приміром, у ній немає згадки про олігархів. За логікою авторів законопроекту, потрібно заборонити слово «олігарх» і прийняти закон про ліквідацію, подібно КСП, тих, кого називають цим словом. Чи, скажімо, в Основному Законі України відсутні поняття корупції, наркоманії, проституції і тому подібних «принад». То, може, не потрібно законодавцеві звертати на них увагу, коли вони не вписані в текст Конституції?..

При уважному прочитанні Конституції України неважко зрозуміти, що вона не перешкоджає існуванню колективної власності та підприємств колективної власності (широко розповсюджених, до речі, в США, ФРН та інших країнах), вона однозначно передбачає колективну форму власності. По-перше, тому, що в її ст. 13 установлено загальнонародну власність на землю та інші природні ресурси, а органи держави і самоврядування тільки здійснюють права власника від імені народу, але не є власниками. По-друге, тому що в ст. 14 Конституції записано, що право власності на землю гарантується і що воно набувається і реалізується громадянами, юридичними особами і державою винятково відповідно до закону. А через те, що юридичними особами є, в тому числі й виробничі кооперативи, й інші колективні суб'єкти, і Конституція не робить винятків для цих юридичних осіб, з цього потрібно зробити висновок, що вона не тільки припускає можливість, а й прямо допускає існування колективної форми власності.

Адже від того, що з ГК вилучать поняття підприємств колективної власності та перейменують главу 10 ГК, економічна і юридична сутність колективної форми власності не зміниться. І хіба можуть підприємства політичних партій, профспілок, Укоопспілки, релігійних організацій, товариства сліпих тощо перетворитися за вказівкою уряду з підприємств колективної власності на приватні або державні? І як тоді бути з державним захистом прав усіх суб'єктів права власності та господарювання, врешті-решт, з рівністю всіх суб'єктів права власності перед законом, про яке сказано в ст. 13 Конституції України?

Певна плутанина в питаннях власності породжена тим, що два роки тому без будь-якого обговорення і обгрунтування повністю скасували прийнятий у 1991 р. єдиний основоположний Закон України «Про власність». Рядок про скасування цього закону було заховано в дуже великому тексті прийнятого в 2007 р. закону про внесення змін до нормативно-правових актів у зв'язку з прийняттям у 2003 р. Цивільного кодексу. Тобто схема в принципі така сама, як і в наведеному вище прикладі із законопроектом «Про господарські об'єднання» — спочатку непомітно без обговорення включається в «товстий» закон потрібна лазівка, а потім вона використовується для подальших, м'яко кажучи, юридично та економічно небездоганних дій.

У випадку із законопроектом №2534, можливо, слід розібратися не з Господарським, а з багатослівним Цивільним і з Земельним кодексами стосовно норм про власність, а заодно і з конституційністю згаданого указу колишнього Президента від 2002 р.? Тим більше, що предметом приватноправового Цивільного кодексу не є публічні форми власності, а Земельний кодекс стосується тільки одного з об'єктів власності — землі. Й, можливо, даремно відмовилися від компактного загального Закону «Про власність», і все-таки потрібний замість недостатньо погоджених між собою багатьох норм різних законів єдиний конституційний закон про власність, який стоїть і над усіма цими кодексами, і над іншими актами, в котрих регулюються відносини власності (що, до речі, давно пропонують учені)?

Поправки до ГК, пропоновані законопроектом №2534 — неконституційні. А грамотний економіст поставив би насамперед запитання: що пропонований проект дасть країні, з точки зору підвищення ефективності господарювання? Однак про це в пояснювальній записці немає жодного слова, мета проекту, виходить, тільки в тому, щоб в обхід Конституції і ГК штучно прискорити процес ліквідації КСП. При цьому в «перехідних положеннях» законопроекту не передбачено конкретного механізму цього процесу, тобто весь процес віддається на відкуп «безкорисливим» чиновникам і сумнівним ділкам від економіки, котрим не потрібна економіка, а, як показує життя, потрібна земля як товар. Весь «механізм» процесу зводиться до того, що якимсь «правонаступникам реорганізованих КСП» до 1 січня 2010 р. потрібно «завершити в установленому законодавством порядку виділення майнових паїв у натурі колишнім членам таких підприємств», а КСП (уже ліквідовані?) зобов'язані протягом 2010 р. «привести свої установчі документи у відповідність із даним законом»(?). Зрозумій, хто може... А що громадяни — члени КСП? Їм буде видано документ, який підтверджує право власності окремих осіб на майновий пай члена колективного сільськогосподарського підприємств — т. зв. «свідоцтво про право власності на майновий пай члена колективного сільськогосподарського підприємства», як сказано в проекті (яке, напевно, має засвідчувати, що члени КСП і колективне сільськогосподарське підприємство все-таки існують, про що й свідчить юридичний акт, виданий державою — адже не напишуть у тому свідоцтві, що його хазяїн — колишній член колишнього КСП!). І все це робиться в умовах економічної кризи і розгулу корупції у країні... На жаль, Верховна Рада України в першому читанні вже встигла прийняти цей нікчемний законопроект, і він підготовлений до другого читання. Певно, ще не всі депутати уважно його вивчили.

Потрібно, напевно, турбуватися не про великий обсяг законопроектів, а про відповідність покладеної в їхню основу ідеї (і мети) об'єктивним вимогам, про адекватність їхнього змісту сучасним вимогам розвитку суспільства. І водночас потрібно розуміти, що удосконалення законодавства — це не тільки удосконалення змісту, а і його форми. Як показано вище, багатослівність проявляється як у прийнятті безлічі законів, так і в невиправдано великому обсязі багатьох з них. Якщо ми хочемо, щоб закони діяли, потрібно, щоб вони були короткими, доступними для огляду, стабільними, могли вивчатися й виконуватися.

Було б доцільно встановити постановою Верховної Ради такий порядок розгляду законопроектів, за якого у висновку головного науково-експертного управління Верховної Ради зазначалося б, чи є можливість відредагувати законопроект у такий спосіб, щоб він подавався як доповнення чи зміни чинного кодексу або іншого основоположного галузевого закону.

Варто було б, можливо, провести спеціальні парламентські слухання або конференцію на тему «Законодавча багатослівність: що за нею приховано і як з ним боротися».

Валентин МАМУТОВ,
академік НАН України, директор Інституту економіко-правових досліджень НАН України.

Олексій ЮЩИК,
народний депутат Верховної Ради України III скликання, доктор юридичних наук.

1 Див. «Законодавча діяльність Верховної Ради України IV скликання». К., 2003, 270 с.

ОГОЛОШЕННЯ

Господарський суд Одеської області (65119, м. Одеса, пр-т Шевченка, 29) ухвалою від 28.05.2009 р. порушив справу № 7/158-09-3124 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Гранит К» (67832, Одеська область, Овідіопольський район, смт. Великодолинське, вул. Залізнична, 113, код ЄДРПОУ 21034925, р/р 2600831275 в 2-ій ОФ АБ «Укргазбанк» в м. Одеса, МФО 328588. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Симоненко О. П. ліцензія АВ № 158223 від 31.08.2006 р. (А/с-93, м. Одеса, 65078.) Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня публікації оголошення.

ЗАТ " Сведбанк Інвест " змінив найменування на АТ "Сведбанк Інвест" (приватне)

Повідомляємо, що 11 червня 2009 року відбулася державна реєстрація нової редакції Статуту банку, відповідно до якої банк ЗАТ "Сведбанк Інвест", код із ЄДРПОУ 21658672, змінив своє найменування. Відповідний запис внесено до Державного реєстру банків 12 червня 2009 року.

Нове найменування банку:

Українською мовою:
Повне офіційне: Приватне акціонерне товариство "Сведбанк Інвест".
Скорочене офіційне: АТ "Сведбанк Інвест" (приватне).

Російською мовою:
Повне офіційне: Частное акционерное общество "Сведбанк Инвест".
Скорочене офіційне: АО "Сведбанк Инвест" (частное).

Англійською мовою:
Повне офіційне: Private Joint Stock Company "Swedbank Invest".
Скорочене офіційне: Swedbank Invest.

АТ "Сведбанк Інвест" (приватне) є правонаступником ЗАТ "Сведбанк Інвест", який у свою чергу з 2007 року є правонаступником ЗАТ "ТАС-ІНВЕСТБАНК", який у свою чергу з 2001 року є правонаступником АКБ "Сосьєте Женераль Україна" (у зв'язку із зміною найменування), і працює на ринку банківських послуг з 1996 року.

Зміна найменування банком ніяк не стосується його зобов'язань і прав, в тому числі за договорами, які зберігаються у повному обсязі.

Зміна найменування обумовлена набранням законної сили Закону України "Про акціонерні товариства".

Юридична адреса банку: 01001, м. Київ, вул. Шота Руставелі, будинок 16.

Правління АТ "Сведбанк Інвест" (приватне).

Ухвалою Господарського суду Полтавської обл. (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) від 19 березня 2009 року по справі № 7/106 Приватне сільськогосподарське підприємство «Лан», с. Замостище, Пирятинського р-ну, Полтавської обл., код ЄДРПОУ 30834211 визнано банкрутом та введено загальну ліквідаційну процедуру, передбачено розділом III Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом». Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Крючкову Ірину Василівну (Ліцензія арбітражного керуючого АВ № 081193 від 22 серпня 2006 року, 36009, м Полтава, вул. Опитна, 4, кв. 41). Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації цього оголошення.

Хто додасть оптимізму у погляд на вітчизняну енергонезалежність?

Коли мова заходить про енергетичну безпеку держави, співрозмовці, як водиться, діляться на песимістів й оптимістів. Перші кивають на Росію з її запасами нафти та газу й заздрісно зітхають. Опоненти згадують про величезні запаси українського вугілля й урану й переконують у світлих перспективах у цій царині. Якщо нагадати песимістам про Японію з її жалюгідними кількома відсотками, що припадають на власні енергоресурси у загальному об'ємі енергоспоживання, а оптимістам — про Намібію, якій значні запаси урану поки що не принесли енергетичного процвітання, то можна дійти крамольної думки, що енергонезалежність будується не на природних запасах. А на чому?

Що взагалі має нині в енергетичному секторі економіки Україна? Як продемонстрував досвід останніх шести-восьми місяців, вітчизняний енергокомплекс виявився не готовим ні до максимального зростання зовнішньоекономічної кон'юнктури на паливно-сировинних ринках, ні до її мінімального зниження. Це питання й розглядалося на засіданні Комітету Верховної Ради з питань ПЕК. Результати аналізу невтішні.

Кожна галузь української промисловості потерпає від кризи, але енергетична — з її прогнозованим експертами на поточний рік 15-відсотковим падінням виробництва — потерпає по-своєму. Слабкі ланки ПЕКу, а ними виявилися теплова генерація і вугільна промисловість, показали: якщо ці сегменти енергетичної безпеки не зміцнити вже сьогодні, то цілком вірогідні перебої у виплаті заробітної платні шахтарям і, як наслідок, соціальні збурення, заявив на засіданні в. о. міністра вугільної промисловості Сергій Офіцеров. Заборгованість генерацій, котрі входять до НАК «Енергетична компанія України», перед ДП «Вугілля України» досягла більше 590 мільйонів гривень, а на складах шахт Мінвуглепрому вже накопичилося 2,2 мільйона тонн енергетичного вугілля, котре теплоенергетики приймати відмовляються.

За словами міністра палива та енергетики Юрія Продана, аналогічна ситуація у електроенергетиці. За перші п'ять місяців виробництво електроенергії скоротилося більш ніж на 14 відсотків (у лідерах — теплоенергетика, де цей показник перевищує 20 відсотків), експорт електроенергії впав більш ніж на 84 відсотки.

Чому так сталося? Тарифи на електроенергію для промислових споживачів не змінювалися з 2008 року, тарифи для населення, котре сьогодні оплачує лише близько 30 відсотків реальної собівартості кіловат-години (витрачаючи, приміром, на послуги мобільного зв'язку в декілька разів більше) — з 2006-го. Недоплачені населенням гроші лягають додатковим тягарем на енергетиків, далі, за ланцюжком, — на промислових споживачів. Це — лише одна з причин, чому потужність ТЕС впала на 20—25 відсотків, а рентабельність теплової генерації становила минулого місяця мінус 15 відсотків.

Коли піти причинно-наслідковим методом далі, то стає зрозумілою скрута в шахтарському господарстві, котре постачає ТЕС паливо. ТЕС, скорочуючи виробництво, знижують споживання вугілля, котрим їх склади «забиті» вже на 80—95 відсотків. Зменшувати закупки — прирікати гірників на скорочення й безробіття. Але теплоенергетики вже зараз неспроможні розрахуватися за отримане паливо: вони й так узяли 3,2 млрд. кредитних коштів для розрахунків з вуглярами. Проте на початок літа заборгованість теплоенергетиків за вугілля становила близько мільярда гривень.

Як кажуть, ось де собака зарита: невідповідні затратам тарифи для населення, популістська модель так званих єдиних роздрібних тарифів на електроенергію для промислових підприємств (а саме на них — споживачів з найбільш високим тарифом випало найбільше падіння споживання, при зростанні споживання «найдешевшим» споживачем — населенням!), запроваджений 1 листопада минулого року мораторій на підвищення ціни на електроенергію для підприємств гірничо-металургійного комплексу та хімії, — усе це зробило вугільників та енергетиків безнадійно слабкими перед кризою.

Але не тільки це. Цьогоріч спостерігається катастрофічне падіння експорту української електроенергії. Багато йшлося про незаконність монополізації цього ринку Державним підприємством зовнішньоекономічної діяльності «Укрінтеренерго», але досі інші гравці цього ринку, — ні приватні, ні державні (наприклад НАК «Енергетична компанія України»), — не допущені до експорту електроенергії в Європу, хоча приватні компанії вже сьогодні готові продавати до 350 мільйонів кВт-год на місяць.

Чому на нараді в Комітеті Верховної Ради з питань ПЕК особлива увага приділялася саме тепловій генерації й системі вуглепрому? По-перше, ці дві галузі взаємопов'язані. По-друге, на їхньому «хребті» виїжджають АЕС і ГЕС: їх частка на енергоринку підтримується за рахунок зниження виробництва на ТЕС. Виходить, що собівартість електроенергії з теплових станцій зростає (бо потрібно розраховуватися з шахтарями, з кредитами й т. д.), рентабельність ТЕС падає до критичного мінімуму, та ще й кризові й навколокризові збитки усієї української енергетики перекладаються на плечі цих двох стовпів вітчизняної енергобезпеки.

Фахівці попереджують: збитки теплоенергетиків до кінця року можуть сягнути під 4 мільярди гривень. Зупиняться всі ремонтні роботи, енергоблоки надовго будуть виведені з експлуатації. Якщо всі вище перелічені негативні тенденції будуть збережені — вже наступного місяця склади ТЕС будуть повністю завантажені твердим паливом, держава буде змушена скоротити видобуток вугілля на 35 відсотків, а борги енергетиків перед гірниками зростуть до 300 мільйонів гривень.

Напрошується висновок: а чи не простіше перевернути все з голови на ноги в тарифній політиці й піти більш природним і ринковим шляхом? А саме: підвищити ціну кіловат-години для населення до економічно обґрунтованого рівня, а також установити для промислових споживачів диференційовану тарифну шкалу, що наближає розцінки на кіловат-годину до її реальної собівартості.

За рахунок таких заходів можна досягти зниження обсягу дотацій у структурі оптової ринкової ціни (ОРЕ) на електроенергію. А відтак — підвищення ОРЕ. Що стосується порятунку ТЕС, то їм можуть допомогти колеги — ядерні енергетики. Скорочення частки «атомної» електроенергії лише на три відсотки буде порятунком для ланки теплоелектрогенерації. Окреме питання — лібералізація ринку експорту електроенергії. Монополізм в особі «Укрінтеренерго», мов той Карфаген, має бути зруйнований.

Чомусь під час суперечок про енергетичну безпеку й енергетичну незалежність у незалежній Україні ми забуваємо про популізм, котрим спекулюють ті, хто перетворив цю галузь на осередок корупції. Шапка-невидимка для приховування істинних кон'юнктурних, меркантильних і електоральних інтересів влади — вона під гаслами забезпечення енергетичної незалежності давала змогу лише збільшувати бюджетні дотації, відкладати в глибоку скриню галузеві соціальні, виробничі, економічні проблеми, роздувати штати, стимулювати утриманські настрої й збільшувати кількість кримінальних справ.

Мабуть, досить. Бо Японія далеко, а Намібія вже поряд. Не як країни, а як символи ставлення до власної незалежності. Енергетичної — в тому числі.

Михайло ТИЩЕНКО.

Фото Юрія ПЕРЕБАЄВА.

КОМЕНТАР

Михайло ВОЛИНЕЦЬ, народний депутат України (фракція БЮТ), голова Конфедерації вільних профспілок України, член Комітету Верховної Ради з питань ПЕК:

«Нині Україні вигідніше розвивати свою вугільну галузь. Спалювати вугілля й виробляти тепло- і електроенергію, ніж користуватися російським газом і мазутом (тим паче — ціна на нафту знову зростає).

Найперше, що потрібно зробити для порятунку вугільної галузі й виведення її з кризи: Кабмін, Мінвуглепром і, передусім, Комітет ВР з питань ПЕК мають сформувати баланс енергоносіїв на користь розвитку вугільної галузі. При цьому передбачити джерела фінансування, терміни виконання певних заходів та відповідальних осіб.

Також слід повністю переробити існуючу Енергетичну стратегію України до 2030 року. Її треба зробити короткотерміновою — на 5—10 років і визначитися конкретно, що ми маємо робити.

Першочергові проблеми — корупція і вторинний ринок вугілля. Нелегальні шахти — де роботу можна прирівняти до рабської праці, де люди не мають лікарняних, не можуть заробити пенсію (бо нема відрахувань і не сплачуються податки), — такі явища необхідно подолати.

Саме у такий спосіб ми забезпечимо енергетичну безпеку України. Коли зберегти робочі місця для шахтарів —збережуться робочі місця в суміжних галузях: у металургії, коксохімії й тепловій енергетиці».

Голова Профспілки працівників вугільної промисловості України Віктор Турманов:

— Стримування тарифів для теплових генерацій призвело до того, що вартість електроенергії не окупає її виробництво. Тому енергетики не можуть оплатити не тільки вугілля, а навіть його транспортування.

Згадую того дядька Євтихія

Ясси — місто в Румунії. Багато вдів з нашого села виплакали очі за своїми чоловіками, які загинули під час вікопомної в роки війни, переможної для наших військ Ясcо-Кишинівської операції. У радянському та військовому енциклопедичних словниках, які є в моїй приватній бібліотеці, йдеться, що внаслідок цієї операції було знищено 22 німецькі та майже усі румунські дивізії, які були на фронті. Про наші втрати не написано.

А дядько Євтух нам, тоді ще хлопчакам, розповідав, скільки там таких, як він, необстріляних, мобілізованих одразу після відступу німців, хлопців покосило. Не вмів він художньо передати той бій, проте наслідки артилерійського та мінометного вогню описував достеменно.

Наше село — Теплицького району на Вінниччині з незвичною назвою Саша. Так, не дивуйтеся, саме Саша. За переказами, граф Потоцький, який на честь своєї дружини заснував знаменитий парк «Софіївка» в Умані, не забув і свою коханку. Заснував та на її честь назвав село. Область межує з Молдовою, а там і до тих Ясс недалеко.

Запам'ятався мені дядько Євтух комічними історіями. У селі розповідали, що в бою під Яссами його було поранено, тож для реабілітації з госпіталю відпустили додому.

Інший, прийшовши додому, спокійно доліковувався б. А дядько ж був з хитринкою і вирішив перевірити, чи любить його ще жінка і чи не покине. Для цього мав хитрий план. Окрім того, що накульгував на одну ногу, прикинувся ще й глухонімим.

Ну, звичайно, жінка зустріла як рідного. Що йому скажеш — глухонімому. Лише в очах її читав: «Отак, виходила заміж за весельчака-витівника, а тепер... вікувати і нікому й слова сказати».

Зійшлись односельці, сусіди, Євтух — ні бе ні ме. Не всі ж уміють з німими балакати. Але ж радість! Живий повернувся. До вечора і стіл накрили. Випили по одній, по другій. Дядько мовчить. У гостей за столом язики розв'язалися. Вже й на дядька не дуже увагу звертають. А той же п'є — скільки наливають, а то і сам собі підливає. Коли це підсів сусідський хлопчина і як крикне на вухо: «Дядьку, де це вас так навернуло?». А той у відповідь: «Та під Яссами, будь вони неладні».

Що було далі, можна лише здогадуватися. Але жінка, однак, не покинула. Доліковувався. Довоював. Повернувся. Оминула її похоронка.

Дядько ж, після війни, працював їздовим — «на конях», як кажуть у нашому селі. Справні вони у нього були. Він нікому не відмовляв щось привезти. Проте і тут у нього була своя хитринка — робив це під вечір, після роботи. Здавалося, проста хитрість, проте увечері можна й більше випити, бо без могоричу в нашому селі не обходиться.

Але і на цьому хитрість дядька не закінчувалася, бо на другий день треба похмелитися. Тож, прощаючись, дядько обов'язково «забував» то батіг, то шаньку (туди кладуть їжу для коней). Без них і їздовий — не їздовий! А зранку приходив: «Звиняйте. Може, вкрали, а може, у вас забув...». Звичайно, знаходилося все. І як тут не дати похмелитися.

Скоро розгадали цю хитрість дядька. Тож, уже відправляючи його додому, добре дивилися — де той батіг і та шанька: «Дядьку не забудьте!».

Проте хитрун став ще винахідливішим і «забував» у сінях то картуз, то фуфайку. Тож ті, хто йому допомагав, коли дядька випроводжали, ледве не на руках відносили його до воза, щоб і пилинка не впала.

Я й досі, якщо дійсно у когось щось забуду, згадую того дядька Євтуха.

Можна було б і закінчити на цій веселій нотці. Проте моя професія слідчого прокуратури, з якої я пішов на пенсію, не дає мені цього зробити. Сумна історія дядька Євтуха, очевидцем якої я став, коли мені, кажучи словами нашого генія, «тринадцятий минало», ще тоді наштовхнула на роздуми про цінність людського життя.

Ми, хлопчаки, сиділи біля ставу в центрі села і грали в карти. А дядько Євтух із мілкого берега, недалеко від нас, заїхав у ставок. Краєм ока ми бачили, як він напоїв коней і одночасно змочив колеса воза, щоб не розсихалися. Особливо ми на нього не зважали. Коли глянули на воду — аж з-за пенька щось випливає. Подумали, що дика качка, і кинули грудкою землі. Не тікає. Хтось старший — у воду і... підштовхнув до берега бездиханне тіло дядька Євтуха.

Я глянув на коней. Стоять на березі, тривожно пофиркують, крутять головами — ніби розуміють, що вже не покладе дядько для них сіна в шаньку, не цьвохне батогом над їхніми головами. Їм довелося відвезти його бездиханне тіло тій єдиній, яка йому усе простила. Вони везли його і в останню путь...

Подумалось: не крикнув, не покликав на допомогу нас, ми ж були зовсім поруч. Ніби та, в білому савані, що косила хлопців під Яссами, відігралася за ту його забаву і відняла голос, а за ним — і життя.

Дмитро ЩЕРБАНЬ.

Харків.

Реклама дратує хворих людей

Я — 74-річна пенсіонерка, хвора людина: перенесла три інсульти та маю «букет» супутніх болячок. Напевно, легше назвати ті хвороби, яких у мене немає.

Оскільки я не можу ходити і не діє одна рука, то проживаю у дітей у Хмельницькому, а це для них зайві клопоти.

Ми, сільські люди, звикли постійно працювати і рухатися, тож мені дуже важко лежати і сидіти. А як відновити рух — не знаю.

Маю час слухати радіо і аналізувати події, що відбуваються в державі. Найбільше ефірного часу забирають реклами, від яких я впадаю у депресію, від хвилювання підвищується артеріальний тиск, відбуваються нервові розлади.

Часто чую, що в Україні є препарати — панацея від моїх хвороб. Щоб купити ці ліки, треба телефонувати до Києва. Моєї мізерної пенсії на них не вистачить і дітям вони також не по кишені. Отже, препарати створені для тих, хто живе у столиці? Та й чи справді ті ліки такі цілющі, як про них розповідають, чи це чергова реклама, яка дратує хворих людей?..

Любов ФЛЬОРКО.

Хмельницький.

ФОТО З КОНВЕРТА: ЕМОЦІЇ

Людина завжди мріяла літати.

Фото Катерини ЛУЦЮК.

Київ.

Ми пропонуємо вам нашу нову підрубрику "Фото з конверта: емоції". Поділіться з нами своїми фотографіями, на яких зображені будь-які ваші емоції. Якісні та найемоційніші фотокартки обов'язково побачить вся Україна.

Перегляньте наші пенсії

Ми — колектив жінок, які працювали машиністами на шахтних піднімальних машинах і вибірниками породи, обурені нарахуванням нам пенсій за віком на пільгових умовах списку № 2. Адже ми, як і робітники, що належать до списку № 1, входили в основний вугільний ланцюжок: підйом—техкомплекс. Від нашої напруженої й дуже відповідальної праці залежав не тільки план виробництва, а й життя кожного шахтаря.

У вибірників породи — дуже важка, пекельна праця, все вугілля й порода проходили через їхні руки. Від сильного гуркоту не допомагали навіть навушники — по вісім годин в пилу й з кувалдою в руках. Ішли в лазню зі зміни не чистіші, ніж забійники.

За радянських часів зарплата машиніста шахтних піднімальних машин була найвища порівняно з іншими поверхневими професіями. Жінки, йдучи на заслужений відпочинок, одержували пенсію на рівні соціальних працівників. І це справедливо. Адже працювали ми в приміщенні з підвищеним магнітним полем, під напругою 6000 Вт, що істотно вплинуло на втрату здоров'я.

А зараз наша пенсія не сягає й 600 гривень, а у працівників міськвиконкомів — кілька тисяч.

Їхні помилки в роботі можна переписати, а наша професія не дає права на помилки.

**З. ПОЛІЩУК,
В. ШВЕЦЬ,
О. АНДРОСЕНКО...
усього 21 підпис.**

Теплогірськ, Стаханов
Луганської області.

На багатющій землі почуваєшся жебраком

Пережив численні тортури комуністичних голодоморів та поневірянь, проте і нині — в мої 82 роки — страшно за невизначене майбутнє. Незрозуміло, куди незалежну Україну з її багатющими землями веде влада?

Мене дуже обурює, що сільгосптехніку, яку раніше виробляли в країні, тепер купують за кордоном за шалені кошти. Пшеницю, вирощену в нас, продають іноземцям за безцінь, натомість завозять утридорога імпортне зерно. А молоко! Літр його дешевший за пляшку води. Хіба це не зашморг для селян?! Утримувати корів стало невигідно. Поголів'я великої рогатої худоби зменшується, тваринництво занепадає, поля не доглянуті. Та наші керманичі, замість того, щоб піднімати свою економіку, починаючи із сільського господарства, їздять за кордон просити гроші.

Прикро бачити, як влада, набираючи мільярдні позики, штовхає нас у ярмо залежності від іноземних країн.

**Володимир ВОЛКОВ,
пенсіонер,
ветеран війни,
колишній агроном.**

Знам'янка
Кіровоградської області.

Дають і з рук не випускають

Хто ми? Це ті люди, що залишилися після Великої Вітчизняної війни. Але хіба ми тоді були діти, особливо сільські? Ми були «каліки-журавлі»: голодні, обірвані, босі, без ніг, без очей. На все життя ми залишилися без батьків. За нами ніхто не доглядав.

Та настав післявоєнний період — за роботу у колгоспі почали платити копійки. Для нас, селян, цей час здавався благом. Навчені і загартовані війною, ми вміли цінувати і заощаджувати кожну копійку. Тож свою старість ми забезпечили, проте ці заощадження в мирний час у нас забрали. А наші діти, ще маючи молоді «крила», розлетілися рабами по всьому світу.

За Законом Верховної Ради «Про дітей війни» з 2007 року нам мали б доплачувати до пенсії 162 гривні. «Дали» і з рук не випустили, але й Закон не скасували. То кому в кишеню йдуть наші гроші?

Звертаємося до шановного Голови Верховної Ради України Володимира Литвина з проханням допомогти розібратися з цим питанням і посприяти, щоб Закон запрацював.

**Ю. ПЕДЧЕНКО, А. КРИКЛЯ,
А. ЯНКОВСЬКА,
діти війни.**

Селище
Корсунь-Шевченківського району
Черкаської області.

Працю педагогів недооцінюють

Ми, представники профспілкових організацій 76 загальноосвітніх шкіл 18 міст і районів Закарпатської області, через газету звертаємося по допомогу до Голови Верховної Ради України Володимира Литвина.

Усвідомлюючи, що у світі та й у нашій державі криза, не можемо зрозуміти, чому такими темпами зростають ціни на енергетичні складові, комунальні послуги, будівельні матеріали і, що найболючіше, на продукти харчування? А зарплати так швидко не підвищуються...

Більше того, уряд, який запропонував, а Верховна Рада України узаконила, вчинили вкрай невдячно насамперед до своїх навчителів, прийнявши державний бюджет України на 2009 рік. Адже ним встановлено величину першого тарифного розряду Єдиної тарифної сітки на рівні 545 гривень.

Хоч мінімальна заробітна плата зростатиме у 2009 році аж п'ять разів, проте у педагога у грудні 2009 року вона буде майже така, як у технічного працівника бюджетної сфери. Хіба це припустимо у цивілізованому суспільстві, яке претендує на європейські стандарти? Вкрай прикро стає за урядовців та народних депутатів, які так «високо» оцінюють рівень роботи педагогічних та науково-педагогічних працівників.

Тепер ми усвідомлюємо, що слабкий рівень відповідальності значної частини депутатів перед народом і державою, які у власній уяві виставляють себе «великими політиками», — ставиться у провину педагогу, котрий не зумів сформувати особистість, що робила б добро для людей.

Ми звертаємося до вельмишановного Володимира Михайловича, як до керівника законодавчого органу країни, з проханням: мобілізувати народних депутатів і внести зміни до ст. 55 Закону України «Про Державний бюджет України на 2009 рік», встановивши розміри першого тарифного розряду ЄТС на рівні не менше мінімальної заробітної плати.

Наперед вдячні за порозуміння та підтримку наших вимог.

**Л. ГОЛУБКА, О. КМІТЬ, О. ІВАНЧО...
усього 76 підписів.**

Ужгород.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) від 16.06.2009 р. по справі № Б26/298-08 Товариство з обмеженою відповідальністю «Торгова група «Метеор» (49000, м. Дніпропетровськ, ж/м. Тополя 2, буд. 1, корп. 2, к. 61, п/р 260090176501 у Філії ДРУ ВАТ Банк «Фінанси та Кредит», МФО 307231 код ЄДРПОУ 33668579) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено Андросову Вікторію Євгенівну, ліцензія АВ № 307250, адреса: 49089, м. Дніпропетровськ, вул. Янгеля, 17/112. Вимоги кредиторів заявляти на адресу ліквідатора протягом одного місяця.

Ухвалою Господарського суду Луганської області (91016, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) від 09.06.2009 р. порушено справу про банкрутство № 21\20б Товариства з обмеженою відповідальністю «Агросоюз» (91047, м. Луганськ, вул. Краснодонська, 4а, рахунок № 2600701300041 в ТОВ «Укрпромбанк», МФО 304933, код 31259990) та з 01.04.2009 р. введено мораторій на задоволення вимог кредиторів у справі також введена процедура розпорядження майном боржника строком до 09.12.2009 р.

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Сєдих Віталія Ігоровича (ліц. АВ № 456532 від 12.05.2009 р., який мешкає за адресою: м. Луганськ, вул. Годуванцева, буд. 4, кв. 25, ідентифікаційний № 2916103959).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Херсонської області (73000, м. Херсон, вул. Горького, 18) від 02 червня 2009 року у справі № 12/257-Б-08 визнано банкрутом приватного підприємця Черниш Дмитра Владиславовича (ідент. код 2539511551, юр. адреса: 73000, м. Херсон, вул. Гагаріна, 8, кв. 55, р/р № 26007500053 в ХФ ВАТ «Західінкомбанк», МФО 352327) та відкрито ліквідаційну процедуру згідно вимог ст. ст. 25-34 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом».

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Галку Леоніда Борисовича.

Претензії приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення за адресою: 73000, м. Херсон, проїзд Військовий, 6, каб.7.

Господарським судом Харківської області (м. Харків, Держпром, 8 під.) ухвалою від 05.06.2009 р. порушено справу № Б-39/124-09 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю "ВІКСЕН" (м. Харків, пр. Героїв Сталінграду, 10, код 33120256, р/рахунок 26009036374700 у ХФ АКІБ "УкрСиббанк" ХРУ, МФО 351641) та введено мораторій на задоволення вимог кредиторів.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Кузнєцову Оксану Анатоліївну (ліцензія АБ № 216971 від 26.04.2005 р.). Претензії кредиторів та інвесторів приймаються протягом тридцяти днів від публікації оголошення за адресою: м. Харків, пр. Героїв Сталінграду, 10.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 10.06.2009 р. у справі № 25/128/09 ПП «Корпоратив-Групп» (код ЄДРПОУ 36140631), розташоване за адресою: 69063, м. Запоріжжя, вул. Комсомольська, 30/4, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Нечаеву Вікторію Олександрівну, ліцензія АВ № 397283 від 02.10.2008 р. (адреса: 69063, м. Запоріжжя, вул. Комсомольська, буд. 30, тел.: 8 (061) 764-32-25).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Харківської обл. від 10.06.09 р. по справі № Б-39/114-09 було визнано банкрутом ТОВ "АПСУ" (м. Харків, вул. Дарвіна, 20, к. 1, код ЄДРПОУ 33608751) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Загребельного Георгія Сергійовича (ліцензія АВ № 347324 від 06.12.07).

Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації цього оголошення. Заяви направляти за адресою: 61070, м. Харків, а/с 10068.

Ліквідатор ПП «Орча УА» (ЄДРПОУ 33511810) Косенко С. Г. повідомляє, що всі довіреності, які видавались будь коли представниками ПП «Орча УА», окрім виданих ліквідатором в період ліквідаційної процедури вважати такими, що втратили чинність.

Акціонерний банк "Національні інвестиції" повідомляє про проведення 03 липня 2009 року позачергових загальних Зборів акціонерів банку

Збори відбудуться о 8:00 у приміщенні банку за адресою: м. Київ, вул. Володимирська, 54 з таким порядком денним:

1. Про затвердження результатів реалізації акціонерами свого переважного права на придбання акцій.
2. Про прийняття рішення про дострокове закінчення закритого (приватного) розміщення акцій (у разі, якщо запланований обсяг акцій буде розміщено достроково).
3. Про затвердження результатів закритого (приватного) розміщення акцій;
4. Про затвердження звіту про результати закритого (приватного) розміщення акцій;
5. Про внесення змін до Статуту Банку шляхом затвердження його в новій редакції, які в тому числі передбачають збільшення статутного капіталу та зміну найменування Банку з Акціонерного банку "Національні інвестиції" на Публічний акціонерний банк "Національні інвестиції", в зв'язку з приведенням діяльності Банку у відповідність до вимог Закону України "Про акціонерні товариства";
6. Про внесення змін та доповнень до внутрішніх документів Банку, в тому числі:
   - внесення змін до Положення про Спостережну раду Банку шляхом затвердження його в новій редакції;
   - внесення змін до Положення про Правління Банку шляхом затвердження його в новій редакції;
   - затвердження Положення про Ревізійну комісію Банку;
   - затвердження Положення про загальні Збори акціонерів Банку;
   - затвердження Принципів корпоративного управління Банку.

Реєстрація акціонерів та їх представників буде проводитися з 07-30 до 07-45 за місцем проведення загальних зборів акціонерів. Для реєстрації учасникам необхідно мати при собі документ, що посвідчує особу. Представникам акціонерів додатково необхідно мати довіреність на участь у зборах.

Телефон для довідок: (044) 490-81-41.

Спостережна рада АБ "Національні інвестиції"

Ліцензія НБУ № 78 від 14.12.2001.

ДП "Донецька залізниця" інформує

про введення з 01.07.2009 року нових роздрібних тарифів на електроенергію згідно Постанови НКРЕ України від 23.06.2009р. №728 з врахуванням граничних рівнів тарифів при поступовому переході до формування єдиних роздрібних тарифів, без урахування податку на додану вартість.

Роздрібні тарифи для категорій споживачів на території розташування ДП "Донецька залізниця", крім населення, населених пунктів, з напругою живлення становлять:

Групи споживачів	Тариф грн. за 1 МВт/год		Групи споживачів	Тариф грн. за 1 МВт/год	
	1 клас	2 клас		1 клас	2 клас
Промислові та прирівняні до них споживачі з приєднаною потужністю 750 кВа і більше	435,90	584,60	Непромислові споживачі	435,90	584,60
Промислові та прирівняні до них споживачі з приєднаною потужністю до 750 кВа	435,90	584,60	Виробничі с\г споживачі	435,90	584,60

Для визначення рівня ставок тарифів, диференційованих за періодами часу, встановлюються такі тарифні коефіцієнти:
3-х зонний тариф – Постанова НКРЕ від 19.07.05р. №529 нічний період – 0,25; напівпіковий період - 1,02; піковий період – 1,80.
2-х зонний тариф – Постанова НКРЕ від 19.07.05р. №529 нічний період – 0,35; денний-1,8.

Роздрібні тарифи розраховані згідно з умовами та правилами здійснення підприємницької діяльності з постачання електричної енергії за регульованим тарифом на підставі таких даних:		
Прогнозована оптова ринкова ціна на розрахунковий період, грн./Мвтгод	408,8	Постанова НКРЕ № 695 від 16.06.09
Коефіцієнт нормативних технологічних втрат (1 клас напруги 35-110 кВ) %	4,14	Постанова НКРЕ № 313 від 19.03.09
Коефіцієнт нормативних технологічних втрат (2 клас напруги 0,4-10 кВ) %	6,74	Постанова НКРЕ № 313 від 19.03.09
Тариф на передачу електроенергії (1 клас напруги 35-110 кВ) грн./МВтгод	7,17	Постанова НКРЕ № 1435 від 23.12.08
Тариф на передачу електроенергії (2 клас напруги 0,4-10 кВ) грн./МВтгод	67,93	Постанова НКРЕ № 1435 від 23.12.08
Тариф на постачання 1 група (грн./МВтгод)	4,92	Постанова НКРЕ № 1435 від 23.12.08
Тариф на постачання 2 група (грн./МВтгод)	24,62	Постанова НКРЕ № 1435 від 23.12.08

Ліквідатор ТОВ "Мелітопольський завод підшипників сковзання" повідомляє про проведення публічних торгів (аукціону) з реалізації майна підприємства-банкрута (72312, м. Мелітополь, вул. Дзержинського, буд. 21/2. Час прийому: пн.-вт. 09-00 - 14-00).

На публічні торги виставляється наступне майно в кількості 67 одиниць:

Лот №1: прес-ексцентр (5 один.), прес (39 один.), плоскошліфувальний (2 один.), прес чеканочний (1 один.), прес кривошипний (4 один.), прес однокривошипний (2 один.), прес механічний (10 один.) токарно-гвинторізний (3 один.), горизонтально-фрезерний станок (1 один.). Початкова ціна продажу 230 049 грн., без ПДВ.

Гарантійний внесок в розмірі 10% від початкової вартості зараховується на рахунок ТОВ "Мелітопольський завод підшипників сковзання" №26006411275001 в ЗРУ КБ "ПриватБанк", МФО 313399, ЄДРПОУ 31067353. Заявка на участь в аукціоні по 27 липня 2009р. включно. Договір купівлі-продажу укладається протягом 15 днів з моменту затвердження протоколу проведення публічних торгів.

Умови участі в аукціоні за телефоном: (061) 270-81-68.

Публічні торги (аукціон) відбудуться 29 липня 2009 р. об 11.00 за адресою: м. Запоріжжя, вул. 40 років Радянської України, 92А.

Господарський суд Дніпропетровської області постановою від 18.06.2009 р. по справі № Б24/193-09 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру у відношенні Приватного Підприємства «МЕГАТЕХСНАБ», КОД ЄДРПОУ 34914630, адреса: 49044, м. Дніпропетровськ, вул. Гоголя, буд. 15.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Морозов Ігор Анатолійович т. (056)770-27-40, поштова адреса: 49044, м. Дніпропетровськ, а/с 2734.

Господарський суд Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) ухвалою від 22.05.2009 р. порушив провадження у справі № 10/9136-09 про банкрутство Фізичної особи-підприємця Чижика Дмитра Вікторовича (23210, Вінницька область, Вінницький район, смт. Стрижавка, Житлове Містечко Ів 301/81, б. 2, кв. 8, ІН № 2830701471, р/р 26007145502 в ВАТ «Райффайзен Банк Аваль» в м. Києві, МФО 380805).

Розпорядником майна призначений арбітражний керуючий Мілованов Артур В'ячеславович (ліцензія АВ № 307290 від 05.03.2007, поштова адреса: 21001, м. Вінниця, пл. Жовтнева 1, к. 805, тел. (0432) 67-11-61).

Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування даного оголошення.

Господарський суд Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе 7), ухвалою від 22.05.2009 р. порушив провадження у справі № 10/92-09

про банкрутство Фізичної особи-підприємця Чижика Михайла Вікторовича (23210, Вінницька область, Вінницький район, смт. Стрижавка, пров. Першотравневий, б. 5,

ІН № 2786400034, р/р 26001001313009 в ЗАТ «ОТП Банк» в м. Київ, МФО 300528).

Розпорядником майна призначений арбітражний керуючий Мілованов Артур В'ячеславович (ліцензія АВ № 307290 від 05.03.2007 р., поштова адреса: 21001, м. Вінниця, пл. Жовтнева, 1, к. 805, тел. (0432) 67-11-61).

Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування даного оголошення.

Господарським судом Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під'їзд) по справі № Б-39/108-09 від 03.06.09 приватне підприємство "Балмолоко-Техснаб" (код 34831497, Харківська обл., м. Балаклея, вул. Леніна, 106, кв. 16) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Сорокіна М. І. (ліц. АВ № 347228 від 03.10.07; 61064, м. Харків, вул. Добролюбова, 18, кв. 184). Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації.

В оголошенні про порушення справи про банкрутство Харківського будівельно-монтажного управління № 4 цивільної авіації (ГУ № 97 (4597) від 28.05.2009 р.), код ЄДРПОУ слід читати 01131773.

ДТГО "Південно-Західня залізниця" інформує

про введення з 01.07.2009 року нових роздрібних тарифів на електроенергію згідно Постанови НКРЕ України від 23.06.2009р. № 728 з врахуванням граничних рівнів тарифів при поступовому переході до формування єдиних роздрібних тарифів, без урахування податку на додану вартість.

Роздрібні тарифи для категорій споживачів на території розташування ДТГО "Південно-Західна залізниця", крім населення, населених пунктів, з напругою живлення становлять:

Групи споживачів	Тариф грн. за 1 МВт/год		Групи споживачів	Тариф грн. за 1 МВт/год	
	1 клас	2 клас		1 клас	2 клас
Промислові та прирівняні до них споживачі з приєднаною потужністю 750 кВа і більше	435,90	584,60	Електрифікований залізничний транспорт	435,90	584,60
Промислові та прирівняні до них споживачі з приєднаною потужністю до 750 кВа	435,90	584,60	Непромислові споживачі	435,90	584,60
			Виробничі с\г споживачі	435,90	584,60

Для визначення рівня ставок тарифів, диференційованих за періодами часу, встановлюються такі тарифні коефіцієнти:
3-х зонний тариф – Постанова НКРЕ від 19.07.05р. №529 нічний період – 0,25; напівпіковий період - 1,02; піковий період – 1,80.
2-х зонний тариф – Постанова НКРЕ від 19.07.05р. №529 нічний період – 0,35; денний-1,8.

Роздрібні тарифи розраховані згідно з умовами та правилами здійснення підприємницької діяльності з постачання електричної енергії за регульованим тарифом на підставі таких даних:		
Прогнозована оптова ринкова ціна на розрахунковий період, грн./Мвтгод	408,80	Постанова НКРЕ № 695 від 16.06.09
Коефіцієнт нормативних технологічних втрат (1 клас напруги 35-110 кВ) %	2,28	Постанова НКРЕ № 313 від 19.03.09
Коефіцієнт нормативних технологічних втрат (2 клас напруги 0,4-10 кВ) %	10,81	Постанова НКРЕ № 313 від 19.03.09
Тариф на передачу електроенергії (1 клас напруги 35-110 кВ) грн./МВтгод	11,80	Постанова НКРЕ № 1434 від 23.12.08
Тариф на передачу електроенергії (2 клас напруги 0,4-10 кВ) грн./МВтгод	145,50	Постанова НКРЕ № 1434 від 23.12.08
Тариф на постачання 1 група (грн./МВтгод)	5,35	Постанова НКРЕ № 1434 від 23.12.08
Тариф на постачання 2 група (грн./МВтгод)	26,73	Постанова НКРЕ № 1434 від 23.12.08

Господарським судом Кіровоградської області (вул. Луначарського, 29, м. Кіровоград, 25006) ухвалою від 30 квітня 2009 року порушено провадження по справі № 11/45 про визнання банкрутом ПРИВАТНОГО ПІДПРИЄМСТВА «ТЕХСТРОЙНОРМА» (пр. Комуністичний, 16, м. Кіровоград, 25006. Р/р № 26008301000910 в ВАТ « ВТБ Банк», МФО 323000, код ЄДРПОУ 35720510) та введена процедура розпорядження майном боржника.

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Стіфутіна Ігоря Валерійовича (ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства серії АВ № 397189 від 25.06.2008 року, адреса: 25006, м. Кіровоград, а/с 5/8, тел.: (0522) 32-27-18).

Оголошення про конкурс

Міністерство транспорту та зв'язку України відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 06.08.2008 року № 711 "Про затвердження Порядку залучення інвесторів для будівництва та/або реконструкції об'єктів у рамках підготовки та проведення в Україні фінальної частини чемпіонату Європи 2012 року з футболу" оголошує конкурс з відбору інвестиційних проектів/інвестиційних пропозицій з метою залучення інвесторів для реконструкції існуючого вокзалу станції Донецьк, що знаходиться на балансі державного підприємства "Донецька залізниця". Загальна сума інвестицій відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 22.02.2008 № 107 "Про затвердження Державної цільової програми підготовки та проведення в Україні фінальної частини чемпіонату Європи 2012 року з футболу" складає 200 млн. грн.

Замовник: Міністерство транспорту та зв'язку України, що знаходиться за адресою: 01135, Україна, м. Київ, просп. Перемоги, 14.

Назва конкурсу: Конкурс щодо залучення інвестора для реконструкції існуючого вокзалу станції Донецьк.

Опис об'єкта реконструкції: існуючий залізничний вокзал станції Донецьк, що знаходиться на балансі державного підприємства "Донецька залізниця" та розташований за адресою: 83018, Україна, м. Донецьк, пл. Привокзальна.

Коротка характеристика об'єкта: Станція Донецьк розташована на двоколійному, обладнаному автоблокуванням, електрифікованому напрямку Ясинувата - Волноваха - Маріуполь, до якого примикає одноколійна електрифікована ділянка з напрямку Авдіївка. За характером роботи станція є позакласною вантажною станцією. Колійний розвиток складається із трьох приймально-відправних парків - Авдіївський, Рутченковський і Пасажирський парки.

У цей час середньодобовий обсяг місцевої роботи складає: навантаження 100 вагонів, вивантаження 240 вагонів. Основний обсяг місцевої роботи пов'язаний із транспортним забезпеченням Донецького металургійного заводу. У загальному обсязі роботи станції вантажна робота має тенденції до скорочення. Наприкінці 80-х початку 90-х років обсяг місцевої роботи був в 2-3 рази більше існуючого. У той час, у роботі станції постійно зростає обсяг пасажирських перевезень і транзитних (без переробки) перевезень вантажів. Розмір вантажного транзитного пасажиропотоку становить 43-45 пар поїздів, у приміському сполученні - 27 пар поїздів, число пасажирських поїздів з урахуванням літніх, разових і призначуваних за вказівкою перевищує 30 пар поїздів у добу.

Такому співвідношенню поїздів по категоріях не відповідає існуюча спеціалізація станційних колій. Так, із загальної кількості приймально-відправних колій станції (37 колій), для виконання операцій по прийманню й відправленню пасажирських і приміських поїздів передбачено всього 4 колії, обладнаними 3-ма низькими пасажирськими платформами.

Короткі приймально-відправні колії ускладнюють експлуатаційну роботу станції, тому що при прийманні пасажирських поїздів на колії пасажирського парку частково займаються стрілочні горловини. Це приводить до зниження пропускної й переробловальної спроможності станції, ускладнює подачу й прибирання вагонів з колій ДМЗ. Резерви пропускної спроможності цих колій практично вичерпані.

Незважаючи на постійно зростаючий пасажиропотік вокзал станції Донецьк (будівництва 1949 р.) незначно реконструювався 2 рази, причому реконструкція виконувалась практично без збільшення пропускної спроможності вокзалу, трохи покращено зовнішній вигляд самої будівлі та її приміщень, підвищено комфорт і поліпшено умови для пасажирів.

Незважаючи на зростаючий пасажиропотік (у цей час обсяг переробки вокзалу станції Донецьк складає більше 6 млн. чол. у рік та зросли розміри вантажних перевезень), при проведенні реконструкції проблеми пропускної спроможності вокзалу й самої станції практично не зачіпалися.

Таким чином, основні технічні пристрої станції, особливо будинок вокзалу, пасажирські платформи і колійний розвиток станції в цей час не відповідають характеру й обсягам виконуваної роботи.

Обмежена територія вокзалу станції й привокзальної площі не дозволяють розділити приміські пасажиропотоки від дальних, у той час як технологія обслуговування цих пасажиропотоків істотно відрізняється. Таке положення не дозволяє забезпечити необхідний рівень сервісу для пасажирів всіх категорій і практично неможливо забезпечити необхідні умови для пасажирів з обмеженими фізичними можливостями.

Відповідно до вимог УЄФА переробна спроможність вокзалу повинна дорівнювати не менш 50% місткості стадіону. Розрахункова місткість стадіону складає 43000 - 45000 місць. Фактичний загальний середньодобовий пасажиропотік у теперішній час складає 16500 пас/добу, при переробній спроможності існуючого вокзалу до 10000 пас/добу. Після реконструкції загальна переробна спроможність вокзального комплексу зможе збільшуватися на період пікового навантаження під час проведення футбольного чемпіонату 2012 року до 30000 пас/добу, що дорівнює більш ніж 50 % місткості стадіону.

При цьому фактична місткість існуючого вокзалу у теперішній час складає 700 пасажирів при потрібній розрахунковій місткості 1200 пасажирів, а після реконструкції з обликом конкурсу та транзитного вокзалу розрахункова місткість буде складати 1700 пасажирів.

Відомості, які повинна містити заявка: повне найменування заявника, юридична адреса, банківські реквізити, контактні телефони, код ЄДРПОУ, дата та номер державної реєстрації, назва органу державної реєстрації, система оподаткування, кількість найманих працівників, загальна сума інвестицій.

Документи які подаються до заявки:

— нотаріально завірені копії установчих документів та свідоцтва про державну реєстрацію - для резидентів;

— належним чином легалізовані установчі документи - для не резидентів;

— довідка органів державної податкової служби про відсутність на дату оголошення конкурсу заборгованості більш як за два місяці з виплати заробітної плати, сплати податків, зборів (обов'язкових платежів) до державного та місцевих бюджетів, Пенсійного фонду України - для резидентів;

— нотаріально завірений баланс підприємства (форма № 1) за останніх три роки - для резидентів;

— нотаріально завірений звіт про фінансові результати (форма № 2) за останніх три роки - для резидентів;

— нотаріально завірений звіт про рух грошових коштів (форма № 3) за останніх три роки - для резидентів;

— нотаріально завірений звіт про власний капітал (форма № 4) за останніх три роки - для резидентів;

— аудиторський звіт за останніх три роки (складений провідною міжнародною аудиторською компанією - для не резидентів);

— відомості щодо досвіду роботи з реалізації проектів реконструкції об'єктів, зокрема громадсько-розважальної, залізничної інфраструктури, наявності професійних кадрів, будівельної чи виробничої бази;

— документи (протоколи намірів, гарантійні листи), що свідчать про домовленість заявника із співвиконавцями будівництва та реконструкції об'єктів (підрядниками, співінвесторами, кредиторами, постачальниками), якщо заявник вважає за необхідне залучити їх до реалізації проекту;

— нотаріально завірена копія довідки Державного департаменту з питань банкрутства та витяг з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців - для резидентів;

Строк подання заявки: Протягом 30 днів від дати опублікування оголошення про проведення конкурсу.

Строк надання конкурсної документації замовником: Протягом 3 робочих днів з дня отримання заявки на участь в конкурсі.

Строк подання конкурсних пропозицій: Протягом 40 календарних днів від дати опублікування оголошення про проведення конкурсу.

Сума реєстраційного внеску та умови її сплати: Конкурс проводиться без сплати реєстраційного внеску.

Дата попереднього розкриття конкурсних пропозицій: Відбувається у день закінчення строку їх подання у час та у місці, зазначених у конкурсній документації.

Строк подання доопрацьованих конкурсних пропозицій (в разі необхідності): Протягом 3 робочих днів з дня попереднього розкриття конкурсних пропозицій.

Дата розкриття конкурсних пропозицій з метою визначення переможця: Відбувається у день закінчення строку подання доопрацьованих конкурсних пропозицій.

Загальний строк проведення оцінки, порівняння та визначення переможця конкурсу: Протягом 30 робочих днів з дня розкриття конкурсних пропозицій.

Відомості про мову, якою проводиться конкурс: українською та англійською мовами (якщо інвестор нерезидент).

Строк, протягом якого оголошуються результати конкурсу:

Результати конкурсу оголошуються Конкурсною комісією на її засіданні, у присутності всіх учасників конкурсу або належним чином уповноважених їх представників.

Крім того, переможець та інші учасники конкурсу інформуються про результати конкурсу у триденний строк після підписання протоколу рекомендованим листом.

Порядок реєстрації учасників конкурсу та порядок подання конкурсної пропозиції, а також процедура отримання конкурсної документації здійснюється згідно Умов проведення конкурсу щодо залучення інвестора для реконструкції та будівництва залізничного вокзалу станції Донецьк, які розміщенні на офіційному сайті Мінтрансзв'язку.

За додатковою інформацією звертатися до: Відповідального секретаря Конкурсної комісії - Начальника Відділу з питань підготовки транспортно-дорожньої галузі та сфери інформатизації до проведення Євро 2012 - Бондаренка Володимира Валерійовича (тел.: +380 44 271 4077, факс: +380 44 271 4864).

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ВАТ "Авіаційна компанія "Мегалайн"

повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляються активи ВАТ "Авіаційна компанія "Мегалайн", які знаходяться за адресою: м. Донецьк, Аеропорт: 1. Колишній у використанні гелікоптер "МИ-2", бортовий UR - 23262, 31.08.1987р., розукомплектований, без посвідчення придатності до польотів, початкова ціна продажу - 15023,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 1502,30грн. 2. Колишній у використанні гелікоптер "МИ-2", бортовий UR - 23235, 30.05.1987р., розукомплектований, без посвідчення придатності до польотів, початкова ціна продажу - 13731,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 1373,10грн. 3. Колишній у використанні гелікоптер "МИ-2", бортовий UR - 23216, 25.03.1987р., розукомплектований, без посвідчення придатності до польотів, початкова ціна продажу - 12168,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 1216,80грн. 4. Колишній у використанні гелікоптер "МИ-2", бортовий UR - 15605, 30.09.1988р., розукомплектований, без посвідчення придатності до польотів, початкова ціна продажу - 11525,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 1152,50грн. Гарантійний внесок у розмірі 10% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00 грн. перераховуються на р/р 260077397 в ДОД ВАТ "Райффайзен Банк Аваль" м. Донецька, МФО 335076, ЄДРПУ 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу - Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 23 календарних днів з дати публікації в газеті до 13.00 год. 20 липня 2009р. включно. Конкурс відбудеться після 30 календарних днів з дати публікації інформації 27 липня 2009р. об 11.00 год. у Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області за адресою: 83055, м. Донецьк, пр - Комсомольський, 8 Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором ВАТ "Авіаційна компанія "Мегалайн". Довідки за телефонами: 8 (062) 304-77-83, 304-37-21.

Окружний адміністративний суд м. Києва викликає представника ТОВ «Грос Трейд ЛТД» (03124, м. Київ, вул. М. Василенка, 7-А; код ЄДРПОУ 32103397), Кавун Тетяну Андріївну (02192, м. Київ, вул. Малишка, 17, кв. 72) та Кулакова Михайла Івановича (02192, м. Київ, вул. Малишка, 29-А, кв. 25) (далі — адресати) для участі у судовому засіданні по справі № 2а-3578/09/2670 за позовом ДПІ у Солом'янському районі м. Києва до ТОВ «Грос Трейд ЛТД», треті особи: Кавун Т.А. та Кулакова М. І. про припинення ТОВ «Грос Трейд ЛТД». Судове засідання відбудеться 17.07.2009 року об 11 год. 20 хв. за адресою: м. Київ, вул. Десятинна 4/6, зал судового засідання № 13. Адресати викликаються до суду для участі у судовому засіданні у процесуальному статусі відповідача та третіх осіб відповідно.

Зайцев Юрій Андрійович (1952 р. н.) доводжу до Вашого відома, що я продаю належну мені на праві власності 1/4 (одну четверту) частину квартири за № 19 (дев'ятнадцять) в будинку за № 6 (шість) по вул. Пітерській в м. Києві за 115 500 (сто п'ятнадцять тисяч п'ятсот) гривень.

Загублену книгу «Обліку доходів та витрат» форми № 10 ПП «Середич Б. Г.» вважати недійсною.

Ухвалою Господарського суду Чернігівської області (14000, м. Чернігів, пр-т Миру, 20) від 20.05.2009 р. порушено провадження у справі № 16/68-б про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Світанок-Агро» (код ЄДРПОУ 31676369, 17630, Чернігівська обл., Варвинський р-н, с. Світличне, вул. Миру, 27; рах. № 260005130 в ЧОД «Райффайзен Банк Аваль», МФО 353348).

Розпорядником майна боржника призначено Ушача Юрія Володимировича, ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства АВ № 081167 від 27.07.2006, 14000, м. Чернігів, пр-т Перемоги, 189, кв. 93

Заяви кредиторів з вимогами до боржника приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44 - Б) від 16.06.2008 винесеною у справі № 24/507-б - 15/285 - б Товариство з обмеженою відповідальністю «Амирис» (01024, м. Київ, вул. Академіка Богомольця, 6, код ЄДРПОУ 35574740, р/р 26007010109153 у ВАТ «КБ Преміум» в м. Києві, МФО 339555) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено ініціюючого кредитора - Товариство з обмеженою відповідальністю «С. ДЖ. Р. Груп» (01042, м. Київ, вул. П. Лумумби, 13, код ЄДРПОУ 34981754).

Письмові заяви кредиторів направляти до Господарського суду м. Києва та ліквідатору впродовж тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

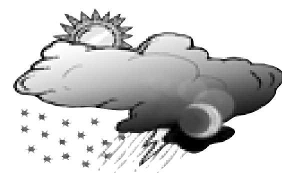
Установчі документи та печатку Банкрута вважати втраченими.

Постановою Господарського суду Київської області (м. Київ, вул. Комінтерну, 16, 01032) від 09.06.2009 р. у справі Б13/118-09 Товариство з обмеженою відповідальністю «МСК-Менеджмент» (Київська область, м. Вишгород, вул. Полуденка, 13-а, 35784600 07300, р/р №260093187901 в ТОВ «Комерційний банк «Даніель», МФО 380980) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Кравченка Романа Миколайовичи (ліцензія серія АВ № 456441 від 26.03.2009 р.), адреса: м. Київ, вул. Тростянецька, 12, кв. 263, 02091.

ПАРАД ПОРАД

№ 117 (4517) П'ЯТНИЦЯ, 26 ЧЕРВНЯ 2009

26 червня в Україні місцями грозові дощі. Вітер переважно південно–східний, північно–східний, 5—10 м/с. Температура вночі 15—22°, вдень 29—35° градусів тепла; у західних областях уночі 12—19°, вдень 25—31°.

ЦЬОГО ДНЯ, 26 ЧЕРВНЯ

❒ **1884.** У Російській імперії засновано церковно-парафіяльні школи. ❒ **1902.** У Києві розпочала роботу перша станція швидкої медичної допомоги. ❒ **1919.** Створено комсомол України. ❒ **1940.** Радянський Союз надіслав ноту Румунії з ультимативною вимогою повернути Бессарабію та Північну Буковину. ❒ **1976.** Помер графік Василь Касіян. Шевченківський лауреат. ❒ **1987.** Генеральна Асамблея ООН встановила Міжнародний день боротьби з наркоманією та наркотиками.

ЧИТАЧ — ЧИТАЧЕВІ

Жужелиця напала на кімнатні квіти

На мої кімнатні квіти періодично нападає жужелиця. Раніше я купувала спеціальні засоби в магазині, але вони, на жаль, допомагали через раз, та й викидати на них по 20—30 гривень — шкода. Порадьте народні методи, як позбавити домашні рослини від цієї напасті?

Катерина ЛАЗАРЕВИЧ.

Херсонська область.

Радить постійна читачка «Голосу України», квіткар-аматор Ніна БОНДАРЕНКО:

Народних засобів для знищення тлі — багато. Я хочу порадити два, котрі допомагали мені завжди, без винятків, і з різними рослинами. Можливо, хтось з читачів поділитися й своїми рецептами.

Перший спосіб. Розведіть слабкий розчин марганцівки й обприскуйте ним уражене листя. Цю процедуру можна робити через день. Уникайте прямих сонячних променів, інакше марганцівка і сонце зовсім занепастять квітку.

Другий спосіб. Промийте листя хворої рослини під душем, після чого обмийте кожен листок губкою з мильною піною. При цьому ви забираєте попелицю з поверхні, а сам розчин як би «склеює» жужелицю, і вона просто задихається. За необхідності повторіть процедуру.

І пам'ятайте: поки рослина хворіє, відставляйте її від інших квітів.

ДАЧНИКАМ НА ЗАМІТКУ

І слизняки не проповзуть

Город у нас розташований у місці з підвищеною вологістю, а це — рай для слизняків, так що досвід боротьби з ними в моєї родини великий. Посіви вони пошкоджують в основному вночі, а вдень шукають, де б сховатися. У місцях їхнього скупчення ми і розкладаємо мокрі мішковини, фанеру, рубероїд. Під ці укриття слизняки заповзають, ховаючись від сонечка, а ми їх увечері збираємо і віддаємо на корм домашнім птахам.

Невеликі грядки можна ізолювати від слизняків, посипавши навколо них яєчною шкаралупою або гашеним вапном.

Віталій ЧЕРНЕНКО.

Вінницька область.

Сторінку підготували Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО та Оксана КАЛУГІНА.

Насолоджуйтеся кожним новим днем

ВАШЕ ЗДОРОВ'Я

До ста років жити без старості — саме таку мету ставить перед своїми учнями школа здоров'я «Золота рибка» при оздоровчому комплексі санаторного типу «Приморський» (де відпочивальники успішно лікують органи дихання нетуберкульозного характеру, оздоровлюють периферичну нервову систему), а очолює її Мирон Хода. Протягом 21 дня «школярі» проходять уроки теорії й практики системно–комплексного відновлення та збереження здоров'я. От лише деякі й найпростіші, але дуже потрібні поради для нашого здоров'я й довголіття.

Дотримуйтеся заповідей Божих

Постійно й неухильно збільшуйте свої знання про закони природи. Дотримуйтеся їх, живіть з ними в гармонії.

Свої почуття тримайте під контролем! Уникайте сумнівів, страхів, будьте впевнені в собі. Не живіть минулим: гарне воно чи погане — його вже немає. Думайте про майбутнє й уявляйте його прекрасним.

Мрійте й дійте для здійснення своєї мрії! А всі погані думки заміняйте добрими, адже рано чи пізно вони матеріалізуються. Насолоджуйтеся кожним новим днем! Посміхайтеся!

Стримуйтеся від вживання всілякої ненатуральної їжі й стимулюючих напоїв. Не куріть. Не вживайте алкоголь. Сухе вино — в міру.

Воду бажано пити джерельну або талу, а соки — свіжі.

Спати потрібно не менш як 6—8 годин на добу.

Щодня робіть контрастні водні процедури.

Очищайте свій організм свіжим повітрям і сонячними променями.

Розумно співвідносьте працю й відпочинок. Фізичні навантаження повинні бути регулярними. Адже наші далекі предки, щоб добути їжу, повинні були наздоганяти, шукати, хапати, боротися, а щоб самому не стати «їжею», — тікати, ховатися, лізти на дерево. Одне слово, — рухатися, рухатися, рухатися!

Детренованість — найважливіша причина патології клітин. Як їх оздоровити й надалі підтримувати, цього саме й навчають у школі здоров'я, що на березі Азовського моря в ОКСТ «Приморський» (Запорізька область).

Двері для бажаючих оздоровитися й навчитися відчинені. На оздоровлення можна приїхати з 25 серпня, 16 вересня и 8 жовтня. А докладніші відомості — по телефону: 8-067-939-62-62.

БАБУСИНІ РЕЦЕПТИ

Корисне дерево — шовковиця

Шовковиця в саду на Україні — звична річ. Ця теплолюбна рослина дарує свої ягоди білого, жовтого, рожевого і чорного кольорів, що дуже корисні для організму. Вона була універсальним засобом під час війни — лікувала рани, рятувала від спеки і переохолодження. Недарма, сусіди на вулиці, де мешкала бабуся, що пережили війну, посадили шовковицю і з особливою турботою за нею доглядали.

Багато хто закриває із шовковиці варення, компоти, але далеко не всі знають, як можна лікуватися цими ягодами.

Моя бабуся збирала шовковицю так: стелила під дерево клейонку і трусила його — опалі ягоди консервувала, сушила, а потім використовувала для ліків.

Бабуся казала, що під час дозрівання шовковиці бажано з'їдати хоча б склянку ягід на день, що такому «лікуванню» ціни немає. Адже шовковиця сприяє оздоровленню крові. Її ягоди корисні для печінки та селезінки. Їх вживають при цукровому діабеті, серцево-судинних і шлунково-кишкових захворюваннях, печії.

Сухі плоди шовковиці — чудовий десерт і ліки. Їх можна заварювати як чай, виходячи з пропорції: чайна ложка на склянку окропу. Цей напій можна вживати, як теплим, так і прохолодним, злегка підсолодивши медом (не більше половини чайної ложки).

Чай із сушених ягід шовковиці з м'ятою викликає сильне потовиділення. Його застосовують при простудних захворюваннях, а також при гіпертонічній хворобі. А приготувати його зовсім нескладно: чайну ложку ягід шовковиці й стільки ж м'яти потрібно заварити склянкою окропу і дати настоятися 15 хвилин.

Сік білої шовковиці — один із кращих відхаркувальних засобів при кашлі.

Треба зазначити, що лікувальними є не тільки ягоди, а й листя, кора і корінь шовковиці.

Альжбетта ГРАЖИНОВСЬКА.

Фото з сайту forum.gotovim.

Із цибулею — ніякий грип не страшний

ІЗ ВЛАСНОГО ДОСВІДУ

Більше 35 років я й члени моєї родини не хворіємо на грип. За цей час по території України пройшли десятки його різновидів. Але з появою симптомів захворювання (і для профілактики) ми зрошували носоглотку соком цибулі. Це дає мені підстави думати, що цибуля може й епідемії свинячого грипу запобігти.

Коли син учився в молодшому класі й занедужав на грип, а температура в нього піднялася до 39,7, дитячий лікар нас «заспокоїв», мовляв, так буде ще 3—4 дні, бо грип дуже сильний. Доглядаючи за сином, я згадав розповіді тестя про цілющість цибулі. Вирішили закапати ніс розчином його соку. Закапали тричі приблизно в 18, 21 і 24 години. Вранці температура була нижче 36-ти й поступово прийшла в норму.

Дружина працювала вчителем у школі. При кашлі або чханні діти не завжди встигали відвернутися чи прикрити обличчя, тому ймовірність занедужати на грип була дуже висока. При найменших ознаках застуди дружина зрошувала носоглотку розчином соку цибулі. Приблизно через 30—40 хвилин симптоми хвороби минали. Досить було навіть одного зрошення.

Розчин соку цибулі готуємо так. Приблизно в сто мл теплої води додаємо дрібку солі. Вибираємо міцну цибулину із блискучою лушпайкою й відрізаємо шматочок приблизно 2 см в діаметрі.

Маленьку чашку накриваємо двома шарами широкого бинта або марлі й часниковичавлювачем вичавлюємо цибулю, а з неї через марлю — сік. Бинт із цибулею опускаємо в підсолену воду й знову вичавлюємо в чашку. Повторюємо кілька разів. Підсолену воду вливаємо в чашку із соком і доводимо загальний обсяг приблизно до 30—40 мл.

Готовий розчин набираємо в піпетку для очей і по черзі впорскуємо в ніздрі, втягуючи з повітрям. Потім спльовуємо. Якщо розчин дуже різкий, його можна ще розбавити. При зрошенні носоглотки потрібно витрачати не менше однієї столової ложки розчину. У випадку епідемії цибулю слід їсти щодня, а також не забувати про профілактичне зрошення.

Віктор ПАНЧЕНКО.

Луганськ.

Фото з сайту www.vash-ogorod.ru

Редактор номера Віктор НІКІПЄЛОВ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2009 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 1216

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**

для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

